

Bodily Healing and The Atonement

a

Dr. T. J. McCrossan

Átdolgozta

Roy H. Hicks, D.D., és Kenneth
E. Hagin, D.D.

Hacsak másképp nem jelezzük, a könyvben szereplő szentírásidézetek a *King James Version*ből származnak, vagy Dr. McCrossan saját, szó szerinti fordításai az eredeti görög nyelvből.

NYERS FORDÍTÁS

Második kiadás
Harmadik nyomtatás
1989

ISBN 0-89276-505-4

írta: Kenneth Hagin Ministries, Postafiók 50126 P.O. Box 335
Tulsa, OK 74150-0126 Islington (Toronto),
Ontario Kanada, M9A 4X3

Copyright © 1982 RHEMA Bible Church
AKA Kenneth Hagin Ministries, Inc.
Minden jog fenntartva
Printed in USA

A Hit Pajzsa a RHEMA Bible Church, más néven Kenneth Hagin Ministries, Inc. védjegye, amelyet az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala bejegyzett, és ezért nem másolható.

KENNETH E. HAGIN KÖNYVEI

*Szegénységből, betegségből és szellemi halálból megváltva
*Mi a hit
*Hét létfontosságú lépés a Szent Szellem befogadásához
*Jó és rossz gondolkodás imatitkai
*A hívő tekintélye (csak külföldön)
*Hogyan szabadítsd fel a hitedet
A szentírási gyógyítás kulcsa
Az eredményes imádkozás kulcsa
Jézus Krisztus mai szolgálata
A prófécia ajándéka
A gyógyulás hozzánk tartozik Az igazi hit *A közbenjáró keresztény
Hogyan ismerheted meg Isten akaratát
Az ember három dimenzióban
Az emberi szellem
A reménytelen helyzetek megváltoztatása
A gondjaidat az Úrra vetve
A prófécia megítélésének hét lépése
A démonok eredete és működése Démonok és hogyan kezeljük őket
Az elnyomottak lelki gondozása
A Biblia válaszai az ember démonokkal kapcsolatos kérdéseire
Hit Étel az őszre Hit ételek télen Hit ételek tavasszal
Hitbeli táplálék nyárra
*Az újjászületés
*Miért a nyelveken szólás?
*Obenne
*God's Medicine *You Can Have What You Say (Mégkaphatod, amit mondasz)
Hogyan írj saját jegyet Istennel
*Ne hibáztasd Istent
*Szavakkal érvelj az ügyedért
*Hogyan tartsd meg a gyógyuláson Kézrátétellel
Egy jobb szövetség
Hinni a hitben
A kegyelemben való növekedés öt akadályja
Miért esnek az emberek a hatalom alá?
A Szent Szellem befogadásának bibliai útja
Az istenfélelem nyereséges
A pokolba mentem
Három nagy szó
Engedelmesség a pénzügyekben
Az Ő nevével csodálatosnak fogják nevezni
Pál kinyilatkoztatása: Hogyan járjunk szeretetben?
Jézus drága vére
A szeretet soha nem hagy alább
Hogyan tanított engem Isten a jólétről
A felejtés megtanulása
A közelgő helyreállítás
Isten ajándékai és elhívása
Az idők jelei
Megtanulni Isten Szellemével áradni
Isten dicsősége Halld meg és gyógyulj meg!
Tudni, hogy mi tartozik hozzánk
*A hit új küszöbei
*A békéért való imádság a szellemi ajándékokról
A bibliai hit tanfolyama
A bibliai ima tanfolyama
A Szent Szellem és az Ő ajándékai
*A szolgálati ajándékok (tanulmányi útmutató)
Hét dolog, amit tudnod kell az Isteni Gyógyító El Shaddai-ról
Zoe: Az Isten-fajta élet
Egy józan útmutató a bűntől mentéshez
Kell-e a keresztényeknek szenvedniük?
A nő megkérdőjelezi a hívő tekintélyét
Családod szolgálata
Mit tegyünk, amikor a hit gyenge és a győzelem elveszett
Jézus neve
Felnőni, szellemben
A testi gyógyulás és az engesztelés
Rendkívüli módon növekvő hit
A felkenés megértése
Hiszek a látomásokban
A hit jó harcának megértése A közbenjárás művészete
Tervek, célok és törekvések
Hogyan vezethet Isten Szelleme Egy friss felkenés

KENNETH HAGIN KÖNYVEI A JR.

" Az ember lehetetlensége - Isten lehetősége
Jézus miatt
A természetfeletti kulcs
*A hit a szeretet által munkálkodik
Tervezet az erős hit építéséhez
*Hét akadálya a gyógyulásnak
*A múlt idő Isten Igéjének múlt időszaka
Hogyan váljon valóra az álom, amit Isten adott neked
A hit visszaszerzi, amit az ördög ellopott
"A börtön ajtaja nyitva - mit csinálsz még mindig odabent?"
Viszkető fülek
Hogyan tovább? Hogyan lehetsz sikeres az életben Ismerkedj meg Istennel
Leszámolás az ördöggel
Megbocsájtás hiánya
A válasz az elnyomásra
Elmegy melletted a csodád?
Parancsoló erő
Az engedelmesség élete
A megtört szívűek szolgálata
Isten ellenállhatatlan Igéje
Gyógyítás: Forever Settled
Ne add fel! A hited átvisz téged

*Ezek a címek spanyolul is elérhetők. A fenti címek közül több más külföldi fordításról (pl. holland, finn, francia, német, indonéz, lengyel, orosz, holland, svéd, finn, francia és svéd) a következő címen kaphat tájékoztatást: Kenneth Hagin Ministries, P.O. Box 50126, Tulsa, Oklahoma 74150-0126.

Tartalomjegyzék

Előszó.....	ix
Előszó.....	xi
Előszó.....	xiii
Bevezető megjegyzések.....	1
I. Fejezet.....	7
I. ok.....	7
II. ok.....	10
III. ok.....	35
IV. ok.....	36
V. ok.....	41
VI. ok.....	45
II. Fejezet.....	53
III. Fejezet.....	61
IV. Fejezet.....	79
V. Fejezet	91
Adalékok.....	97

Előszó

Dr. T. J. McCrossan, ismert lelkész, író, bibliatanár és nagyra becsült görög és héber tudós, a kanadai Manitoba egyetemén tanított görög és héber nyelvet, mielőtt a lelkészi pályára lépett.

18 éven át volt a görög nyelvi vizsgáztató.

Ebben az időszakban nemcsak az ottani Bethany Presbiteriánus templomot építette fel, hanem 12 évig a minneapolis-i történelmi Oliver Presbiteriánus templom szellemipásztora is volt.

Dr. Charles Price forradalmi szolgálata alatt volt.

Dr. McCrossan elfogadta a teljes evangélium üzenetét, és 1922-ben megkapta a Szent Szellem keresztségét. Ezután Isten e két szolgálója egymás mellett dolgozott számos evangelizációs erőfeszítésben, kiegészítve egymás szolgálatát.

Roy H. Hicks

Kenneth Hagin kijelentette, hogy ez a könyv milyen nagy áldás volt s z á m á r a . Én is csatlakozom a kijelentéséhez.

Az, hogy nem vagyunk a görög nyelv mesterei, időnként előnyös lehet. Nyitottabbá tehet bennünket mások *munkái iránt*, akik kiváló görög tudósok.

Dr. T. J. McCrossan a görög Újszövetség olvasása során fedezte fel a testi gyógyulást az engesztelésben. Később összeállt Dr. Charles Price-szal, elfogadta a teljes evangélium üzenetét, és megkapta a Szent Szellemmel

v a l ó keresztséget. A kanadai Manitoba Egyetemen a görög és héber nyelvek professzora volt.

Két nagy tekintélyű ismerősömmel, mindketten főiskolai görög nyelvtanárok, ellenőriztettem a görög nyelvet és Dr. McCrossan értelmezését. Mindketten biztosították, hogy az kiváló.

Olvasó, az e g y i k legfőbb oka annak, hogy Isten népe közül oly sokan nem gyógyulnak meg, az, hogy nem értik teljesen Isten hozzáállását a betegséghez. Nagyon sok ember azért ingadozik a hitében, mert azt hallották a szószékről, hogy Isten akarata, hogy betegek legyenek.

E könyv elolvasása örökre eloszlathat minden kétséget, ami eddig volt benned. Tudjátok és valljátok meg (beszéljétek ki nyíltan), hogy Isten mind bűneinket, mind betegségünket magára vette, és a mi Urunkra, Jézusra helyezte, akinek sebe által meggyógyultatok.

Az eredeti mű egyes részeit törölték, hogy ez egy kisebb könyv lehessen. Hagin tiszteletes és én szívből köszönetet mondunk Don McCrossannak, Dr. T. J. McCrossan fiának, hogy engedélyt adott a könyv újrányomtatására.

Előszó

Sok éven át volt egy példányom T. J. McCrossan 1930- ban kiadott *Testi gyógyulás és az engesztelés című* könyvéből. Erre valahogy, ahogy a jó könyvekkel lenni szokott, elkerült tőlem. A bámulatos megvilágosodás azonban, amit a Szentírásról adott, soha nem tűnt el tőlem.

Például a Róma 8:26-ban a "segít" szóval kapcsolatban: "Hasonlóképpen a Szellem is segít a mi erőtlenségeinken; mert nem tudjuk, hogy miért imádkozzunk, amint kellene; de a Szellem maga közbenjár értünk olyan sóhajtásokkal, amelyeket nem lehet kimondani."

Dr. McCrossan kiemeli, hogy ez a szó azt jelenti, hogy "megfogni, együtt, ellene". Hányszor fordult elő, hogy a Szent Szellem k é p z e t e, ahogyan velem együtt megragad az ellenség hatalmával szemben, győzelemre juttatott az imában. Amikor másokat tanítok a közbenjáró ima témájában, ezt az igeképet festem le, amit McCrossan testvér olyan világosan lefestett számomra.

Tetszik, amit a Róma 8:11-ről mond. Ad valamit, amin rágódhatok, ha értitek, mire gondolok. Elég gyakran tanítok az Isten-féle "életről", amiért Jézus eljött, hogy elhozza nekünk (János 10:10). Mert ez az élet az emberek megvilágosítása (János 1:4). A görög szó erre az Isten-féle életre a *zoe*.

Dr. McCrossan bemutatja nekünk a Szent Szellem munkáját, ahogyan ez a *zoe* élet fizikai testünkben megnyilvánul. A Róma 8:11 azt mondja: "Ha pedig annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, aki feltámasztotta Krisztust a halálból, megeleveníti [*zoopoiesei*] a ti halandó testeteket is az ő Szelleme által, aki bennetek lakik". Rámutat: "Ez az ige 'megelevenít' a *zoopoiesei*, és a *zoe* (élet) és a *poieo* (teszem) szavakból származik. A Szent Szellem munkája, hogy folyamatosan életet teremtsen ezekben a halandó testeinkben".

Az Ézsaiás 53 és az I. Péter könyvének mélyreható tanulmányozásából.

2:24, Dr. McCrossan egyértelműen bizonyítja, hogy az eredeti kéziratok nem hagynak kétséget - Krisztus meghalt a betegségeinkért, ahogyan meghalt a bűneinkért. Nem vagyok héber vagy görög tudós. De nagyra értékelem, ha valaki mélyen ismeri a Biblia eredeti nyelveit, és olyan éleslátással rendelkezik, amelyet csak a Szent Szellem adhat. Két olyan embert ismertem, aki különösen rendelkezik ezzel a két tulajdonsággal - Dr. P. C. Nelson és Dr. T. J. McCrossan.

Hiszem, hogy az Úr akarata, hogy Dr. McCrossan könyve ismét elérhető legyen Isten Igéjének szerelmesei számára. Tudják, Roy Hicks tiszteletes és én gyakran beszélgettünk a könyv meglátásairól, és sajnálkoztunk, hogy még mindig nem rendelkezünk saját példányokkal belőle. Megpróbáltuk megtalálni.

Nemrégiben, amikor Hicks testvér egy étteremben étkezett, hallotta, hogy az emberek a *testi gyógyulásról és az engesztelésről* beszélgetnek. Odasétált az asztalukhoz, elnézést kért, és megkérdezte, hogy esetleg Dr. McCrossan könyvéről beszélgetnek. Így is volt. Volt náluk egy példány. És ismerték Dr. McCrossan rokonait, akik azóta engedélyt adtak a könyv újrayomtatására.

Örülök, hogy részt vehetek ennek a klasszikusnak az újrayomlásában. És különösen örülök, hogy ajánlhatom Önöknek.

Ke

Bevezető megjegyzések

Kezdjük egy nagyon fontos kérdéssel:

"Hogyan került a betegség erre a világra?"

A választ a Róma 5:12-ben találjuk: "Amint tehát egy ember által jött be a bűn a világba, és a bűn által a halál; és így a halál minden emberre szállt, mivelhogy mindenki vétkezett".

Akkor a fizikai halál és minden, ami azt előidézi, a bűn közvetlen következménye.

De hogyan lett az ember bűnös? Olvasd el az 1Mózes 2:17-et és az 1Mózes 3:1-19-et, és azt fogod látni, hogy a Sátán volt az, aki arra készítette első szüleinket, hogy ne engedelmesskedjenek Istennek. Akkor a Sátán a bűn, a betegség és a halál valódi okozója.

Sokan tagadják ezt, és azt mondják, hogy maga Isten a betegség és a halál valódi szerzője, mert azt mondta Ádámnak (1Mózes 2:17): "De a jó és a rossz tudásának fájáról ne egyél, mert azon a napon, amelyen eszel belőle, meg fogsz halni." (1Mózes 2:17). De ki okozta, hogy Ádám és Éva nem engedelmesskedett Isten parancsának, és így bünt, betegséget és halált hozott a világra? A Sátán. Akkor a Sátán, és nem Isten a bűn, a betegség és a halál valódi szerzője.

Ez megmagyarázza, miért mondta Krisztus annak az embernek, akit meggyógyított a Betesda tavánál (János 5:14): "Ne vétkezzél többé, nehogy még rosszabb történjen veled". Betegséget a bűn következtében jött.

Ez magyarázza Krisztus szavait is a Márk 2:9-11-ben: "Vajon könnyebb-e azt mondani a bénultnak: Megbocsáttatnak neked a te bűneid, vagy azt mondani: Kelj fel, vedd fel ágyadat és járj? De hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának hatalma van a földön a bűnök bocsánatára, (ezt mondja a bénulásos betegnek), azt mondom neked: Kelj fel, vedd fel az ágyadat, és menj be a te házádba."

Az emberek nem akarták elhinni, hogy Krisztusnak hatalma van megbocsátani ennek az embernek a bűneit, ezért azt mondja nekik, hogy "Én most bebizonyítom nektek, hogy van hatalmam bűnöket megbocsátani azáltal, hogy meggyógyítom ezt a bénulást, amely a bűn egyik következménye. Ha látjátok, hogy meg tudom gyógyítani vagy el tudom venni ezt a bűn okozta betegséget, akkor biztosan tudni fogjátok, hogy magát a bűnt is el tudom venni."

Tehát teljesen biztosak lehetünk abban, hogy a Sátán a betegség és a bűn szerzője, mert Krisztus mindig ugyanazt a kemény szót, az *epitímao-t* használja a betegség (a Sátán műve) megdorgálására, mint amit a gonosz szellemek megdorgálására használ.

A Lukács 4:35-ben ezt olvassuk: "Jézus pedig megdorgálta [a gonosz szellemet az emberben], mondván: Hallgass, és menj ki belőle!".

A Lukács 4:39-ben ezt olvassuk: "És ő föléje [Simon feleségének anyja] állt, és megdorgálta [epetimesen, ugyanaz a szó, mint a Lukács 4:35-ben] a [láz lelkét; és az elhagyta őt". Krisztus ugyanazt a kemény szót használta minden betegség megdorgálására, mint amit minden gonosz szellem megdorgálására használt, mert minden betegséget a Sátán okoz. Ez az egyetlen magyarázat.

Igen, minden betegség, erőtlenség és torzulás, amelyet Krisztus gyógyított, amíg a földön volt, a bűn, a Sátán műve volt. Olvassuk el az Apostolok Cselekedetei 10:38- at: "Hogyan kente fel Isten a názáreti Jézust Szent Szellemmel és hatalommal, aki szertejárt, jót cselekedett, és meggyógyított mindenkit, akit az ördög elnyomott; mert Isten vele volt." Tehát mindenki, akit Krisztus meggyógyított, amíg a földön volt, az ördögtől elnyomott volt. Ebbe beletartozott Lázár betegsége is, noha Krisztus kijelenti (János 11:4): "Ez a betegség ... Isten dicsőségére van".

Vizsgáljuk meg itt ezt a szót: "elnyomott". A görög szó a *katadunasteuomenous*, a *katadunasteuo* jelen idejű passzív határozószó, többes szám akkusztatívusza. Ez a *kata*, le vagy alá, és a *dunasteuo*, hatalmat vagy uralmat gyakorlok szóból származik. Ez a *katadunasteuomenous* szó szerepel az Apostolok Cselekedeteiben.

A 10:38 valójában azt jelenti, hogy "a Sátán uralma vagy hatalma alatt állók".

Igen, minden betegség, betegség és torzulás, amelyet Krisztus meggyógyított, amíg a földön volt, a Sátán munkájának eredménye volt, és ez ma sincs másképp.

A Sátán nem csak a betegség okozója, hanem terjesztője is, mivel a Biblia arról tájékoztat minket, hogy vannak különleges gonosz lelkei, akiknek az a fő dolguk, hogy megbetegítsék az embereket.

A Lukács 13:11-ben ezt olvassuk: "És íme vala [ott] egy asszony, kiből betegségnek lelke vala tizennyolc esztendőttől fogva; és meg volt görbedve, és teljességgel nem tudott felegyenesedni." A Lukács 13:16 tájékoztat minket arról, hogy ez a Sátán műve volt: "Hát ezt, az Ábrahám leányát, kit a Sátán megkötözött íme tizennyolc esztendeje, nem kellett-e feloldani e kötélből szombatnapon?"

Figyeljük meg a szavakat: "amelyekben a betegség lelke volt". A "betegség" szó itt az *astheneia*, a görög nyelvben a "betegséget" jelölő leggyakoribb szó. Ezt a szegény asszonyt tehát tizennyolc éven át egy gonosz lélek uralta, *egy olyan lélek, amelyet itt "a betegség lelkének" neveznek*. Igen, a Sátánnak valóban vannak "betegség lelkei", akiknek egyetlen nagy munkája ebben a világban a betegség és az erőtlenség terjesztése.

A Márk 9:25-ben azt találjuk, hogy Sátánnak "süketnéma" lelkei is vannak: "Amikor Jézus látta, hogy a nép összefutott, megdorgálta a gonosz lelket, mondván neki [Megjegyzendő, ezek a gonosz lelkek személyek.]: *Te néma és süket lélek*, megparancsolom neked, menj ki belőle, és ne menj belé többé!" Ezután a "betegség lelkein" kívül a Sátánnak "süket és néma" lelkei is vannak, hogy az emberiséget sanyargassák.

Márk 1:23-ban olvassuk: "És volt a zsinagógában egy tisztátalan [mosdatlan, szennyes, feslett] lelkű ember." Aztán a Sátánnak is vannak olyan lelkei, akik specialistái az emberek elméjének és képzeletének beszennyezésében, erkölcstelenné téve őket.

Az ApCsel 16:16-ban olvashatunk egy lányról, akit "a jövőmondás lelke szállt meg" (szó szerint a pítón szelleme). Ez egy gonosz lélek volt, amely képessé tette a lányt arra, hogy előre megjósoljon dolgokat.

A Sátánnak tehát mindenféle gonosz lélek van, és ezek közül több ezer tartozik a "betegség lelkei" néven emlegetett csoportba. Nem csoda, hogy az Efézus 6:12-ben ezt olvassuk: "Mert nem test és vér ellen küzdünk, hanem fejedelemségek ellen, hatalmasságok ellen, e világ sötétségének urai ellen, gonoszságok lelkeiellen a magasságban".

Igen, a Sátán nem csak a betegség és az erőtlenség okozója, de ő maga is terjeszti azokat a sok gonosz lélek segítségével, akik minden parancsának engedelmeskednek.

I. fejezet

Hat nagyszerű bibliai ok, amiért minden kereszténynek Krisztust kell teste gyógyítójának tekintenie.

I. Ok

Mert Isten meg szokta gyógyítani a betegeket, és Ő egy változhatatlan Isten.

(a) *Az ószövetségi időkben Isten volt az emberek gyógyítója.*

A 2Mózes 15:26-ban ezt olvassuk: " És monda: Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekedsz, ami kedves az ő szemei előtt és figyelmezel az ő parancsolataira és megtartod minden rendelését: egyet sem bocsátok reád ama betegségek közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam, mert én vagyok az Úr, a te gyógyítód."

A 2Mózes 23:25-ben ezt olvassuk: "És szolgáljatok az Úrnak, a ti Isteneteknek... és a betegséget kiveszem közületek".

Zsoltárok 103:3: "Aki megbocsátja minden vétkedet, aki meggyógyítja minden betegségedet". Isten még mindig megbocsátja a bűnöket, és még mindig gyógyítja a betegségeket, különben Ő már nem ugyanaz az Isten lenne, aki volt.

Egyes bibliatanítók azt mondják, hogy a zsoltáros itt csak a lelki betegségekről beszél. Ezek mind a Zsoltárok 103:4-et idézik: "Aki megváltja életedet a pusztulástól", majd azt mondják (*Modern vallás - Gyógyítás*, 139. oldal): "A beteg test jelen idejű gyógyítása nem váltja meg azt a pusztulástól, de az élet vagy a lélek gyógyítása a bűn, a betegség, a halál alól, a feltámadás által megváltja a testet és a lelket egyaránt a pusztulástól." Ez az idézet nem csak az élet, hanem a Szellem gyógyítása is.

Ezek a barátok három okból tévednek:

(1) Mert a Zsoltárok 103:3-ban a *Septuagintában* a "betegség" szó a *nosos*. Ez a szó kilencszer szerepel a *Septuagintában* és tizenkétszer az Újszövetségben, és mindig fizikai betegségre utal.

(2) Mert a Zsoltárok 103:3-ban a *Septuagintában* a "meggyógyít" szó az *iaomai*. Ez a szó huszonnyolcszor szerepel az Újszövetségben, és mindig testi gyógyulásra vonatkozik.

(3) Mert a "aki megváltja" kifejezés (*Septuaginta*) *ton lutroumenon*, az állandóan megváltó (a *lutroo* jelen idejű ige). A *jelen idejű használata itt azt az áldott igazságot tanítja, hogy Isten most folyamatosan azzal foglalkozik, hogy életet tartson a testünkben (szívünk dobogását tartja - amihez nekünk semmi közünk sincs)*. Tudjuk, hogy ez a megváltás most történik, és nem a feltámadásra vonatkozik, mert a *Septuagintában* ezután következik. Szó szerint így hangzik: "Az, aki megváltja életedet a pusztulástól [romlásától], aki megkoronáz téged irgalommal és könyörülettel, aki kielégíti vágyaidat jó dolgokkal" stb.

A jelen idejű szó használata itt, amint azt minden görög tudós tudja, azt az áldott gondolatot hozza ki, hogy Isten most is folyamatosan cselekszi mindezeket a dolgokat. A Zsolt 103:3-ban említett megváltásnak tehát semmi köze a jövő feltámadásához, hanem arról szól, amit az Úr most tesz értünk.

Zsoltárok 105:37: "Ezüsttel és arannyal is kihozta őket, és nem volt egyetlen beteges sem törzseik között." Miért? Mert Isten volt a gyógyítójuk.

Zsoltárok 107:20, "Elküldte [Isten] az ő szavát, és meggyógyította őket".

(b) Az újszövetségi időkben Isten az Úr Jézus Krisztus, a testet öltött Isten által az ember gyógyítója volt.

Máté 9:35, " És körüljárja vala Jézus a városokat mind, és a falvakat, tanítván azoknak zsinagógáiban, és hirdetvén az Isten országának evangéliumát, és gyógyítván mindenféle betegséget és mindenféle erőtelenséget a nép között." Vegyük észre, hogy Krisztus nyilvánosan prédikált és gyógyított.

A Márk 6:12 arról tájékoztat minket, hogy Krisztus, a testet öltött Isten, hatalmat adott tanítványainak, hogy meggyógyítsák a betegeket. A Márk 6:12,13 ezt mondja: "És ők [a tanítványok] Kimenvén azért, prédikálják vala, hogy térjenek meg. És sok ördögöt űznek vala ki, és olajjal sok beteget megkennek és meggyógyítanak vala ". Vegyük észre, hogy ezek a tanítványok, akár csak Uruk, szintén nagy prédikációs és gyógyító kampányokat tartottak.

Megváltozott-e Isten, vagy ma is ugyanaz az Isten, aki az Ó- és Újszövetség idején volt?

A Malakiás 3:6-ban ezt olvassuk: "Mert én vagyok az Úr, nem változom meg".

A Zsidókhoz írt levél 13:8-ban ezt olvassuk: "Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz". Az "ugyanaz" görög kifejezése itt a *ho autos*, és azt jelenti, hogy minden tekintetben ugyanaz a személy.

Jakab szintén azt mondja (Jakab 1:17): "Minden jó ajándék [beleértve a gyógyítás ajándékát is]... felülről való, és a világosság Atyjától jön le, akinél nincs változás, sem változásnak árnyéka." (Jakab 1:17). A görög szó itt a "változékonyságra" a *parallagé*.

Jakab tehát kijelenti, hogy Isten még csak egy kicsit sem változik. Isten régen volt:

- (1) *Jehova-shammah* - "Az Úr, aki mindig jelen van".
- (2) *Jehova-jireh* - "Az Úr, a mi gondviselőnk".
- (3) *Jehovah-nissi* - "Az Úr, a mi zászlónk".
- (4) *Jehova-shalom* - "Az Úr, a mi békességünk".
- (5) *Jehovah-raah* - "Az Úr az én pásztorom".
- (6) *Jehova-tsidkenu* - "Az Úr, a mi igazságunk".

(7) *Jehova-ráfa* - "Az Úr, aki gyógyít". (2Mózes 15:26) Mindannyian elismerik, hogy Isten még mindig jelen van: *Jehova-shammah* - "Az Úr mindig jelen van". *Jehova-jireh* - "Az Úr, a mi gondviselőnk". *Jehova-niszi* - "Az Úr a mi zászlónk". *Jehova-shalom* - "Az Úr a mi békességünk". *Jehovah-raah* - "Az Úr az én pásztorom". *Jehova-tsidkenu* - "Az Úr, a mi igazságunk". Akkor, szeretteim, Ő még mindig *Jehova-ráfa* - az Úr, a mi gyógyítónk, mert a Jakab 1:17 kijelenti: "Nincs [nálá] semmi változékonyság" (Ő nem változik még egy kicsit sem); vagy, ahogy a Zsidók 13:8 kifejezi: "Jézus Krisztus [Isten] ugyanaz tegnap, ma és mindörökké".

Mivel Isten (Krisztus) ma is ugyanolyan, mint a múltban, elvárhatjuk, hogy ugyanolyan gyógyító erővel rendelkezzen.

II. Ok

Ismétlem, minden kereszténynek számítnia kell arra, hogy Isten ma meggyógyítja a testét, mert Krisztus azért halt meg, hogy kiengeszteljen a betegségeinkért és a bűneinkért.

Az "engesztelésben a gyógyulás" vezető ellenzői egyetértének a következő kijelentésekben: "A mi Urunk Jézus Krisztus a kereszthalálával kiengesztelt-e a testi betegségekért és az erőtlenségért? Nem! Soha!"

Azt mondanák: "Az a tanítás, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus, amikor meghalt a kereszten, kiengesztelődést szerzett a test betegségeiért és betegségeiért, hamis tanítás, olyan tanítás, amely nem található meg a Szentírás egyik végétől a másikig." Ez a tanítás nem igaz.

Továbbá: "Az a tanítás, hogy Krisztus úgy halt meg a betegségeinkért, ahogyan a bűneinkért halt meg, emberi találmány, és nem egy bibliai tanítás."

Most tegyünk félre minden előítéletet, és vizsgáljuk meg a Biblia tanítását erről a legfontosabb témáról. Az író skót-kanadai, és nem hihet el semmilyen doktrínát, amíg nem találta meg a lehető legjobb szentírási indokokat.

(1) Ézsaiás a mi tanúnk erről a nagy igazságról.

Az Ézsaiás 53:4-ben ezt olvassuk: "Bizony, betegség einket [*kholee*, betegség] ő [Krisztus] viselte, és hordozta a mi fájdalmainkat [*makob*, fájdalom]".

A *kholee* (betegség) a *chalah* szóból származik, ami betegséget, nyavalyát, bajt, sérülést vagy sebet jelent. Az 5Mózes 7:15-ben ezt olvassuk: "Az Úr elvesz tőled minden betegséget [*kholee*]". Ezt a szót "betegségnek" fordítják az 5Mózes 28:61-ben, az I. Királyok 17:17-ben, a II. Királyok 1:2-ben, a II. Királyok 8:8-ban és más helyeken.

A *makobot* "fájdalomnak" (*lelki*) szenvedés fordítják a Jób 33:19-ben: "Őt is fájdalommal [*makob*] fenyíti". A Jeremiás 51:8-ban ezt olvassuk: "Vegyetek balzsamot a fájdalmára [*makob*]". Akkor az Ézsaiás 53:4-ben ezt kellene olvasni: "Bizony, ő [Krisztus] viselte a mi betegségeinket, és hordozta a mi fájdalmainkat".

Minden elfogulatlan hébertudósnak el kell ismernie, hogy ez a helyes fordítás.

Most vizsgáljuk meg az Ézsaiás 53:4 "viselt" (*nasa*) és "hordozott" (*sabal*) igéket.

(a) A héber *nasa* ige azt jelenti, hogy elviselni, "valamiért büntetést szenvedni" (*hordoz, visel (terhet, büntetés súlyát, felelősséget), részes (bűnben)*). 3Mózes 5:1: "És ha valaki vétkezik ... akkor viselje [*nasa*] az ő vétkeit." Az Ézsaiás 53:12-ben a *nasa* szó valódi jelentése van kifejtve: "És ő [Krisztus] a vétkesek közé számított, és sokak bűnét viselte [*nasa*]."

Hogyan viselte Krisztus a bűneinket? Helyettünk, mint a mi Helyettesítőnk. De ez ugyanaz az ige, mint az Ézsaiás 53:4-ben: "Bizony, ő [Krisztus] viselte [*nasa*] a mi betegségeinket".

Mindannyian elismerjük, hogy ez az ige (*nasa*) az Ézsaiás 53:12-ben azt tanítja, hogy Krisztus helyettünk viselte bűneinket; így minden elfogulatlan elmének el kell ismernie, hogy ugyanez az ige (*nasa*) az Ézsaiás 53:4-ben azt tanítja, hogy Ő (Krisztus) helyettesítőként viselte betegségeinket. Igen, ugyanaz az ige (*nasa*) szerepel az Ézsaiás 53:12-ben a bűneink viselésére, mint az Ézsaiás 53:4-ben a betegségeink viselésére. A világos tanítás tehát az, hogy Krisztus ugyanúgy viselte a betegségeinket, mint ahogyan a bűneinket viselte. Nem lehet más következtetést levonni.

(b) "És hordozta [*sabal*] a fájdalmainkat." Ez a *sabal* ige azt is jelenti, hogy "valamit büntetésül vagy büntetésként hordozni" (*nehéz terhet) hordoz, cipel, vonszol*). Jeremiás Siralmi 5:7: "Atyáink vétkeztek... és mi hordozzuk [*sabal*] vétkeiket". Ézsaiás 53:11, "lelke szenvedése folytán, látni fog, [és] megelégszik... mert ő hordozá [*szabál*] az ő vétkeiket."

Hogyan viselte Krisztus a mi vétkeinket? Helyettünk, mint helyettesítőnk. Aztán ugyanígy viselte vagy hordozta fájdalmainkat, mert Ézsaiás kijelenti (Ézs 53:4): "Bizony, ő viselte [*nasa*] a mi betegségeinket, és hordozta [*sabal*] a mi fájdalmainkat".

Olvasó, ha eszedbe jut, hogy az Ézsaiás 53:4-ben a "betegség" (*kholee*) és a "fájdalom" (*makob*) szó szerint "betegséget" és "fájdalmat" jelent; és ha eszedbe jut, hogy az Ézsaiás 53:4, "viselt" (*nasa*) és "hordozott" (*sabal*), ugyanaz a két ige, amelyet az Ézsaiás 53:12-ben és az Ézsaiás 53:11-ben használnak annak a hatalmas ténynek a kifejezésére, hogy Krisztus bennünket helyettesítve viselte bűneinket és vétkeinket, hogyan is lehetne megkerülni a logikus következtetést, hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért és

betegségeinket ugyanúgy elhordozta, ahogyan Ő meghalt a bűneinkért? Minden elfogulatlan hébertudós számára nincs más következtetés.

Hallgassuk meg Young fordítását (452. oldal): "Bizony, a mi betegségeinket ő hordozta, és a mi fájdalmainkat ő viselte" (Ézs 53:4). Young, a *Young's Concordance* szerzője nagy héberista volt.

Hallgassd meg Dr. Isaac Leeser fordítását az Ézsaiás 53:4-ből: "Ő a mi betegségünket viselte, és a mi fájdalmainkat hordozta."

Hallgassuk meg újra Alexander McLarent, a kommentátorok fejedelmét (*Ézsaiás-kötet*, 98. oldal): "Szem előtt kell tartani, hogy a bánatok (fájdalmak), amelyeket a Szolga (Krisztus) itt a leírás szerint visel, szó szerint betegségeket jelentenek, és hasonlóképpen a bánatok (fájdalmak), is lehetnek betegségek. *Máté e vers idézetében (Mt 8:17) úgy veszi a szavakat, hogy azok testi betegségekre vonatkoznak - és ez az értelmezés a teljes igazsághoz tartozik, mert a héber gondolkodás nem húzott olyan éles határvonalat a testi és a lelki betegségek között, mint ahogyan mi szoktuk. Minden betegséget a bűn következményének tekintettek.*

"E két szó közül, amely kifejezi, hogy a Szolga vállára veszi a terhet (*nasa* és *sabal*), az előbbi nemcsak a teher felvételét, hanem annak elhordozását is jelenti; az utóbbi pedig a teher súlyát hangsúlyozza".

És most hallgassuk meg Máté megjegyzését az Ézsaiás 53:4-re. Máté 8:16,17: "Az est beálltával pedig vivének hozzá sok ördögöset, és egy szóval kiűzé a tisztátalan lelkeket, és meggyógyít vala minden beteget; Hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott, így szólván: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségünket."

Mivel ez a 17. vers, "Hogy beteljesedjék [*plerothe*,

1. Aorist passzív, konjunktív, egyes szám 3. személyben a *pleroo*], amelyet Ézsaiás, a próféta mondott, mondván: "Ő maga vette magára a mi gyengeségeinket, és viselte a mi betegségeinket" - kérdezi egy tudós: "Mikor viselte a mi Urunk ezeket a betegségeket és hordozta ezeket a fájdalmakat? ... Mielőtt a keresztre ment volna, és nem akkor, amikor a kereszten volt, akkor teljesedett be ez a prófécia".

A Máté 8:17, "Hogy beteljesedjék [*plerothe*].", más tudósok azt állítják: "Akkor Ézsaiás e prófécijája beteljesedett azon a napon, amikor a mi Urunk Jézus Krisztus meggyógyította a nagy sokaságot. Körülbelül három évvel azelőtt teljesedett be, hogy az Úr meghalt a kereszten. Ézsaiás prófécijája az Ő isteni gyógyító szolgálatában teljesedett be, és nem akkor, amikor a kereszten függött".

A legtöbb, ha nem az összes mai "engesztelésben a gyógyulás" ellenzője azt állítja, hogy a Máté 8:16 teljesen beteljesedett, mielőtt Krisztus meghalt a kereszten, és amíg Ő még élt; ezért ennek a prófécianak semmi köze sincs hozzánk ma. Ez csak Krisztus saját korának emberei számára volt ígéret.

Lássunk most néhányat a szörnyű következtetések közül, amelyeket kénytelenek lennénk levonni, ha ez az ostoba és tudománytalan érvelés helytálló lenne.

A Máté 12:14 beszámol a zsidó tanács gyűléséről, amelynek célja Urunk elpusztítása volt. A Mester ekkor csendben kivonult a városból, de nagy tömegek követték Őt, és Ő meggyógyította őket. Máté aztán elmondja, hogy miért vonult el csendben ezektől a dühös farizeusoktól. Máté 12:17-21: "Hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott, mondván: Íme, az én szolgám, akit én... választottam; az én szerelmesem, akiben Szellemem jól érzi magát: És ő fogja hirdetni [*apag-gelei*, hirdetni] az ítéletet a pogányoknak. Nem fog küzdeni, nem fog kiáltani, és senki sem hallja meg a szavát az utcán. A megtört nádat nem törí össze, és a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, mígnem diadalomra viszi az ítéletet. És az ő nevében bíznak a pogányok." Ez a csodálatos ígéret az Ézsaiás 42:1-4-ben található. Ézsaiás itt megprófétálta, ahogyan Máté állítja (Mt 12:17):

(1) Hogy Isten az Ő Szellemét adja Krisztusra. (2) Hogy Krisztus ezután ítéletet (*krízis*) hirdet a népnek. (3) Hogy Krisztus jóságos, türelmes és szeretetteljes lesz a leggyengébbekkel szemben is, mert "a megtört nádat nem töri össze, és a pislogó gyertyabelet nem oltja ki".

(4) Hogy Krisztus még az ítéletet (*ekbale*) az áldozatokra fogja kivetni (*ekbale*). Ez természetesen a nyomorúság borzalmaira utal, és arra az időre, amikor Krisztus eljön, hogy elpusztítsa minden ellenségét, és felállítsa országát. (5) "És az ő nevében reménykednek majd a pogányok".

Itt van tehát Ézsaiás nagyszerű próféciaja arról, hogy a jövőben (1) a pogány nemzetek meg fogják hallani az evangéliumot, és Krisztusban találnak reménységet, és (2) Krisztus győzelemre fogja vinni az ítéletet (utalva arra, hogy bosszúból eljön, hogy elpusztítsa minden ellenségét); és mégis - csodálatos módon - Máté itt kijelenti, hogy Ézsaiás e próféciaja akkor beteljesedett, még mielőtt a nemzetek hallották volna az evangéliumot; és ugyanazt a szót használja e beteljesedés kifejezésére, amelyet a Máté 8-ban használ: 17; nevezetesen, *plerothe*, a *pleroo* ige 1. aorisztikus passzív, konjunktív, egyes szám 3. személy, beteljesítem.

Máté azt állítja a Máté 12:17-ben, hogy Krisztus azt tette, amit ez alkalommal tett, "hogy beteljesedjék. [*plerothe*], amelyet Ézsaiás próféta mondott", és itt ugyanazt a szót használja a "beteljesedett" (*pterothe*) szóra, amelyet a Máté 8:17-ben használ az Ézsaiás 53:4 beteljesedésére vonatkozóan.

Miért jelentette ki Máté a Máté 12:17-ben, hogy az Ézsaiás 42:1-4 e nagyszerű próféciaja ebben az időben teljesedett be, amikor nem teljesedik be addig, amíg Jézus fel nem állítja ezeréves királyságát? Mert Isten szemszögéből nézve ez a prófécia valóban beteljesedett, amint Krisztus itt volt a földön, és megkezdte megváltó szolgálatát.

De valaki azt kérdezi: "Az aorisztikus idő, amely a pillanatnyi befejezett múltbeli cselekvést jelöli, használható-e valaha jövőbeli események kifejezésére?". Igen. Lásd Jelf's *Greek Grammar*, 2. kötet, 65. oldal. Itt ezt olvassuk: "Az Aorist, akárcsak a Perfect, szintén olyan jövőbeli események kifejezésére használatos, amelyeknek biztosan meg kell történniük." Máté tudta, hogy Ézsaiás e próféciait Isten a legbiztosabban be fogja teljesíteni, ezért itt az Aorist időt használja, így hozza ki azt a nagy igazságot, hogy beteljesedésük már akkor is biztos volt.

Bár Máté itt kijelenti, hogy az Ézsaiás 42:1-4 próféciaja beteljesedett, ki olyan ostoba, hogy azt mondja, hogy Krisztus nem hirdet még mindig ítéletet a népnek; hogy nem türelmes, kedves, szerető és megbocsátó még mindig a leggyengébb emberekkel szemben? Krisztus még mindig győzelemre viszi (*ekbale*) az ítéletet? Nem! Bíz-e még minden nemzet az Ő nevében? Nem! Máté mégis azt állítja, hogy ez a nagy jövődőlés beteljesedett, amint Krisztus megkezdte áldott szolgálatát, és erre a célra tekintve, és ugyanazt a szót használja a "beteljesedett" (*plerothe*) szóra, mint a Máté 8:17-ben.

Ez tehát minden igazi görög tudós és minden elfogulatlan elme számára egyértelmű bizonyíték arra, hogy a Máté 8:16,17 egy ígéret, amely nem fog teljes mértékben beteljesedni az egyházi korszak végéig.

Olvasó, miért adnak az "engesztelésben a gyógyulás" ellenzői egy jelentést ennek az *igének* (beteljesedett) a Máté 12:17-ben, és miért adnak teljesen más jelentést ugyanennek a szónak (*plerothe*) a Máté 8:17-ben? Mert a kívánság a gondolat atyja. "Ő következetesség, te egy ékszer vagy".

Ismét vizsgáljuk meg a Lukács 4:17-21-et: "És átadták neki Ézsaiás próféta könyvét. És mikor kinyitotta a könyvet, megtalálta azt a helyet, ahol ez volt írva: "Az Úr Szellem van rajtam, mert felkent engem, hogy hirdessem az evangéliumot a szegényeknek; elküldött engem, hogy meggyógyítsam a megtört szívűeket, hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és a vakoknak a látásuk visszanyerését, hogy szabaddá tegyem a megtörteket, hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét."

Krisztus ekkor becsukta a könyvet, és azt mondta: "Ma beteljesedett be ez az írás a ti fületek hallatára". Ez a prófécia az Ézsaiás 61:2-ben található.

Krisztus nem olvasta végig ezt az egész próféciát, mert az Ézsaiás 61:2-ben ez áll: "Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét, és Istenünk bosszúállása napját;"

Krisztus megállt, és nem mondta el ennek a próféciának az utolsó részét, mert akkor még nem jött el bosszúállása napja, és nem is fog eljönni csak a nagy nyomorúság után.

Itt van tehát egy csodálatos ígéret, amely az egész egyházi korszakra vonatkozik. Krisztus még mindig a tanítványain keresztül hirdeti az evangéliumot a szegényeknek. Még mindig szabadulást hirdet a foglyoknak (a Sátán által megkötözötteknek). Még mindig gyógyítja a megtört szívűeket. Még mindig látást ad a vakoknak; és még mindig szabaddá teszi a megtört szívűeket, vagy szó szerint "azokat, akiket legyengítettek", vagy leromlott" (a beteg, *tethrausmenous*, a *thrauo*, lerombolom, tökéletes részes passzívja).

Bár ez a prófécia nem teljeseedik be teljesen Jézus visszajöveteléig, Krisztus mégis kijelenti (Lukács 4:21): "Ma teljeseedik be ez az írás a ti fületek ehallatára". Szó szerint ez így hangzik: "Ma beteljesedett ez az írás *\peplerotai* a ti fületek hallatára". A *peplerotai a pleroo*, beteljesítem ige tökéletes passzív, egyes számú 3. alakja, ugyanaz az ige, amelyet a Máté 8:17-ben találtunk.

Ki olyan ostoba, hogy azért, mert Krisztus azt mondta, hogy ez a prófécia beteljesedett, azt mondja, hogy ezért nem kell többé elvárni, hogy az Ő evangéliumát hirdessék a szegényeknek; és nem kell többé elvárni, hogy Krisztus meggyógyítsa a vakokat és a megtört szívűeket, vagy megszabadítsa a legyengülteket, vagy szabadságot követeljen a (Sátán) foglyainak? Ez badarság lenne.

Az Ézsaiás 53:4 nagy próféciája: "Bizony, ő [Krisztus] viselte a mi betegségeinket és hordozta a mi fájdalmainkat", pontosan ugyanúgy beteljesedett, mint az Ézsaiás 42:1-4 és az Ézsaiás 61:1,2, és ez a prófécia, dicsőség Istennek, ugyanúgy érvényes lesz, mint ezek a nagy próféciák, vagyis amíg Jézus vissza nem jön.

És miért is ne, hiszen Jézus megígérte (János 14:12): "Aki hisz bennem, azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, ő is fogja tenni, és még ezeknél is nagyobbakat fog tenni, mert én elmegyek az én Atyámhoz." Számítanunk kell arra, hogy Krisztus még mindig végzi gyógyító szolgálatát vagy műveit, mert azt mondja (Mt 28:20): " ... íme, én veletek vagyok mindörökké, a világ végezetéig".

Tudjuk, hogy Krisztus, mint a Szentháromság második személye, most Isten jobbján van. (Lásd ApCsel 7:56, Róma 8:34, Ef 1:20, Kol 3:1, Zsid 1:3, és Zsidók 10:12.)

Pál elmagyarázta nekünk, hogyan lehet Krisztus most Isten jobbján, és ugyanakkor itt van az Ő egyházával. IIKorinthus 3:17: "Az Úr pedig a Szellem" (szó szerinti fordítás). Ismét azt olvassuk a IIKorinthus 3:18-ban: "De mi mindnyájan ugyanarra a képmásra változunk dicsőségről dicsőségre, mint az Úr Szelleme által" (szó szerinti fordítás). Igen, Krisztus most itt van az Ő egyházával a Szent Szellem személyében, ugyanaz a Szent Szellem, aki Krisztus összes csodáját művelte, ahogyan azt a Máté 8:16-ban leírtuk.

Krisztus mennybemenetele után, mint az Úr, a Szellem által (2Kor 3:17,18) továbbra is gyógyította a betegeket minden tanítványa által. (Lásd az I. jegyzetet, Függelék jegyzetek.)

(a) Ezt Péterért tette. Az ApCsel 3:16-ban Péter így magyarázza a sántának született ember gyógyulását: " És az ő nevében való hit által erősítette meg az ő neve ezt". Péter szintén erről a csodálatos gyógymódról beszél (ApCsel 4:9,10, szó szerinti fordítás): "Ha ma megvizsgálunk bennünket arról a jótetről, amit ezzel a b e t e g g e l tettek, hogy mi által gyógyult meg [*sesostai*, üdvözült]; tudjátok meg mindnyájan... hogy a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti keresztre feszítettetek..., általa [*touto*, ez által] áll itt előttetek ez az ember épségben." Azzal, hogy Péter itt a *houtos* mutató névmás dativus esetét (az eszköz dativusát), a *touto-t* használja, kijelenti nekünk, hogy ezt a csodát közvetlenül az Úr, a Szelleme által tette, ahogyan a Máté 8:16-ban leírt összes csodát is.

Ne feledjétek, ^{F. J. McGrossan} ~~hogy~~ Krisztus minden csodáját itt a testben tett, a Szellem ereje által hajtotta végre (ApCsel. 10:38).

Az Apostolok Cselekedetei 9:34-ben Péter azt mondja Éneásnak, aki nyolc éve feküdt ágyban a bénulás miatt: "Krisztus Jézus meggyógyít [iatai] téged". Igen, Krisztus Jézus tette Péter minden csodáját, ugyanúgy, ahogyan a Máté 8:16-ban leírt csodákat is.

(b) *Szintén Krisztus a Szent Szellem által végezte Pál összes csodáját.* Róma 15:18,19: "Mert nem merek szólni semmit sem azok közül, amelyeket nem Krisztus cselekedett általam, hogy a pogányokat engedelmességre bírja, szóval és tettel, hatalmas jelekkel és csodákkal, az Isten Szellemének ereje által." (Róm. 15:18,19). Figyeljük meg, Pál itt kijelenti, hogy az Úr Jézus maga tette minden csodáját (Pál) a Szent Szellem ereje által. Ne feledjük, hogy a Máté 8:16- ban feljegyzett összes csodáját így hajtották végre. Lásd ApCsel 10:38.

Az Apostolok Cselekedetei 16:18-ban Pál ezt mondja az asszonyban lévő gonosz léleknek: "Jézus Krisztus nevében parancsolom neked, hogy menj ki belőled". Igen, Krisztus a Szent Szellem által tette Pál minden csodálatos csodáját.

(c) Ismét tudjuk, hogy Krisztus a Szellem által a pünkösöd utáni összes tanítvány minden csodáját elvégezte. Amikor halálosan megfenyegették őket, ha ismét hirdetik az evangéliumot, a tanítványok imádkozni mentek, és így kiáltottak az Úrhoz (ApCsel 4:29,30): "És most, Uram, nézd meg fenyegetéseiket, és add meg szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólhassák igédet, azáltal, hogy kinyújtod kezedet testi gyógyulásra [eis iasin]." (ApCsel 4:29,30). Ez a pontos szó szerinti fordítás, és egyértelműen bizonyítja, hogy Jézus Krisztus, az Úr, a Szellem által pünkösöd után is folytatta a

beteg gyógyítását, ahogyan azt a kereszthalála előtt is tette.

Az Úr Jézus a Szellem által ma is ugyanez. Róma 8:11, "De ha annak a Szelleme, aki feltámasztotta Jézust a halálból bennetek lakozik, az, aki feltámasztotta Krisztust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeteket is a bennetek lakozó Szelleme által" (jelen idejű rész).

Mivel ma ugyanaz a Szent Szellem lakik bennünk, (1) aki feltámasztotta Krisztust a halálból, (2) aki Krisztus összes csodáját tette (ApCsel 10:38), (3) aki Pál összes csodáját, valamint Péter és a többi tanítvány összes csodáját tette, miért ne várhatnánk, hogy ugyanaz a Jézus, az Úr, a Szellem által folytassa csodatevékenységét?

Itt hadd idézzük Delitzsch szavait az Ézsaiás 53:4 csodálatos magyarázatában. Delitzsch kétség nélkül Németország legnagyobb hébertudósa volt. Rostockban, Erlangenben és Lipcsében tanított héber nyelvet. Hebraistaként ma sincs olyan ellenzője az "engesztelésben való gyógyulásnak", aki Delitzschhez hasonlítható lenne. Amellett, hogy a legnagyobb hebraista volt, mélyen szellemi ember is volt.

Az Ézsaiás 53:4 kapcsán Delitzsch azt mondja: "Szabadon, de hűen fordítja Máté evangéliuma ezt a szöveget: 'Ő maga vette magára a mi erőtlenségeinket, és hordozta a mi betegségeinket'. Azt a segítséget, amelyet Jézus nyújtott mindenféle testi betegségben, Máté úgy értelmezi, mint annak beteljesülését, amit Ézsaiás próféta Jáhve szolgájáról jövendől. A szöveg héber igéi, amikor a bűnnel kapcsolatban használják, azt jelentik, hogy súlyos teherként magára veszi és viseli a bűnök büntetését, mint s a j á t j á t ; vagyis közvetítői módon viseli a bűnt, h o g y kiengeszteljen érte. Itt azonban, ahol nem a bűneink, hanem a betegségeink és fájdalmaink a tárgy, a közvetítői értelem ugyanaz marad." Nem úgy értendő, hogy Jáhve Szolgája pusztán a mi szenvedéseink közösségébe lépett, hanem hogy magára vette a szenvedéseket, amelyeket nekünk kellett elviselnünk, és megérdemelte, hogy elviselje; és ezért nemcsak elviselte, hanem saját személyében el is viselte őket, hogy megszabadítson minket tőlük. Amikor pedig valaki magára veszi azokat a szenvedéseket, amelyeket egy másíknak kellett volna viselnie, és ezt nem

pusztán vele közösségben, hanem helyette teszi, akkor ezt nevezzük helyettesítésnek."

Itt tehát Delitzsch, talán a legnagyobb modern hebraista, kijelenti, hogy betegségeink és fájdalmaink elviselése és *m e g s z ü n t e t é s e* - amit az Ézsaiás 53:4 oly világosan tanít - Krisztus megváltó művének szerves része; vagy más szóval, hogy a testi gyógyulás az engesztelésben van. Ez megegyezik Young, Leeser és McLaren már idézett megállapításaival.

Az Ézsaiás 53:4-ben - ahol azt olvassuk, hogy "Krisztus hordozta betegségeinket, és viselte fájdalmainkat" - ugyanaz a két ige: "hordozta" (*nasa*) és "viselte" (*sabal*), mint az Ézsaiás 53:11,12-ben, hogy kifejezze azt a nagy igazságot, hogy Krisztus helyettesítőnként hordozta bűneinket és vétkeinket.

Egy ilyen megdöbbentő tény láttán mennyire tudománytalan azt állítani, hogy az engesztelésben való gyógyulás szentírás ellenes tanítás; "puszta emberi találmány".

Idézzük itt ismét a Máté 8:16,17-et: "Amikor eljött az este, sok ördögtől megszállottat vittek hozzá; és ő egy szóval kiűzötte a tisztátalan lelkeket, és meggyógyított minden beteget: Hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott, így szólván: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségeinket."

Tehát teljesen biztosak vagyunk abban, hogy ez a prófécia erre az egyházi korszakra vonatkozik, mert az Ézsaiás 53:4 és 5-ben is szerepel ez a "mi" szó. Az Ézsaiás 53:4-ben ezt olvassuk: "Bizonyára helyettünk viselte [*nasa*] a mi betegségeinket, és helyettünk hordozta [*sabal*] a fájdalmainkat." Az 5. versben ezt olvassuk: "Megsebesítettett a mi vétkeinkért, megrontattatott a mi vétkeinkért". Az Ézsaiás 53:5-ben a "mi" szó (a bűneinkre utalva) a héberben ugyanazzal az utótaggal van kifejezve, amely ugyanezt a szót az Ézsaiás 53:4-ben is kifejezi, ahol a betegségeinkre utal. Ez tehát ugyanarra a személyre utal, és kihívjuk bármelyik héber tudóst, hogy bizonyítsa be az ellenkezőjét. Mivel benne vagyunk az Ézsaiás 53:5 "a miénk"-ben: "Megsebesült a mi vétkeinkért", az Ézsaiás 53:4 "a miénk"-ben is benne kell lennünk: "Bizony, ő viselte

a mi betegségeinket és hordozta a mi fájdalmainkat".

Tehát teljesen biztosak vagyunk abban, hogy az Ézsaiás 53:4 és a Máté 8:17 "mi" bennünket ma is magában foglal, mert Máté így fejezi ki magát a görögben: "Ő maga vette magára a mi gyengeségeinket". "A mi gyengéink" görögül így hangzik: *tas astheneias hemon* (a mi betegségeink).

Lapozzunk az 1Korinthus 15:3-hoz, és azt olvassuk: "Krisztus meghalt a mi bűneinkért". "A mi bűneinkért" görögül *uper ton hamartibn hemon* (a mi bűneinkért) áll. Az 1Péter 2:24-ben ugyanez a szó a "mi" (*hemon*) szóval szerepel: "Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára". "A mi bűneink" itt a görög *tas hamartias hemon* (a mi bűneink) olvasható. János ugyanezt az áldott igazságot adja nekünk az 1. János 4:10-ben: "... elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért" görögül *peri ton hamartion hemon* (a mi bűneinkért) áll.

Mivel pedig Máté kijelenti (Mt 8:17): "Ő maga [Krisztus] vette el a mi erőtlenségeinket [a mi gyengeségeinket], és hordozta a mi betegségeinket [a mi fájdalmainkat]", és ugyanazt a szót használja a "mi" (*hemon*) szóra, amit Pál, Péter és János használ, amikor azt mondja, hogy Krisztus meghalt a bűneinkért; vagyis a *hemon-t*, csak arra következtethetünk, hogy ugyanannak a szónak a használata a Máté 8:17-ben, az 1Korinthusbeliekhez 15:3-ban, az 1Péter 2:24-ben és az 1. János 4:10-ben szereplő görög "minket" (*hemon*) szónak azt kell jelentenie, hogy Krisztus éppen azoknak a személyeknek a gyengeségeit és betegségeit vette magára, akiknek a bűneiért meghalt. Bármilyen más következtetés nagyon tudománytalan, és hamis jelentést ad a görög szövegnek szándékosan. A görög olyan pontos nyelv, hogy ha itt különböző személyekről lenne szó, akkor ezt a tényt minden bizonnyal valamilyen megkülönböztető szóval vagy kifejezéssel jelezték volna.

Az Ézsaiás 53:4 és a Máté 8:17 csak Krisztus saját korának népére vonatkozik, ránk nem, ez ugyanolyan abszurd és tudománytalan, mint az, ha arról akarunk meggyőzni minket, hogy Jakab könyve nem erre az egyházi korszakra vonatkozik, hanem csak a

14 F. J. McCrossan
tizenkét szétszórt törzsre, vagy a nyomorúságos idők zsidóságára. Ennek a tanításnak a teljes képtelenségét később fogjuk feltárni.

Az Ézsaiás 53:4-ből és a Máté 8:17-ből levont következtetések alátámasztására hadd idézzük három nagy, Szellemmel teli bibliatudós szavait.

(a) A. J. Gordon (*Ministry of Healing*, 16,17. oldal): "Keresztjének igája, amellyel magára vette vétkeinket, hordozta betegségeinket is; - Ő, aki titokzatos együttérzésbe került fájdalmainkkal - amelyek a bűn gyümölcsei -, Ő maga is alávetette magát fájdalmainknak, amelyek a bűn büntetései. Más szóval a szakasz azt tanítja, hogy Krisztus helyettesítőleg viselte el a mi betegségeinket, valamint a mi vétkeinket". Ez pontosan megegyezik Delitzsch, a nagy hebraista következtetésével.

(b) Hallgassuk meg Andrew Murray-t (*Isteni gyógyítás*, 99. és 119. oldal): "Nemcsak azt mondják, hogy az Úr igaz Szolgája hordozta bűneinket, hanem azt is, hogy viselte betegségeinket. Így a betegségeink viselése a Megváltó művének szerves részét képezi, ugyanúgy, mint a bűneink hordozása. - A test és a Szellem arra lett teremtve, hogy együtt szolgáljanak Isten lakhelyéül: a test beteges állapota - csakúgy, mint a Szellemé - a bűn következménye, és Jézus azért jött, hogy viselje, kiengeszteljen érte és így legyőzze azt." A test és a Szellem erőtlensége a bűn következménye.

(c) Hallgassuk meg A. B. Simpsont is (*The Gospel of Healing*, 17. oldal): "Ezért ahogyan Ő elhordozta a bűneinket, úgy Jézus Krisztus viselte és hordozta el a betegségeinket, sőt, még a fájdalmainkat is, hogy Őbenne maradván teljesen megszabaduljunk mind a betegségtől, mind a fájdalomtól. Így az Ő csíkjai (sebe) által meggyógyultunk. Áldott és dicsőséges Teherhordozó.

(2) Péter szintén tanúja ennek a nagyszerű ténynek, hogy a testi gyógyulás az engesztelésben van.

Az 1. Péter 2:24-ben olvassuk az áldott szavakat: "Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára... akinek csíkjai [molopi, zúzódás, seb] által meggyógyultatok".

Péter itt azt állítja, hogy (1) Krisztus viselte bűneinket a kereszten, és (2) az Ő csíkjai (szó szerint zúzódás, seb) által gyógyultatok meg.

Ez pontosan megegyezik az Ézsaiás 53:5-tel, amely a *Septuagintában* (az Ószövetség görög változatában) így hangzik: "De megsebesítettetett a mi bűneink miatt, és megzúztatott a mi vétkeink miatt; a mi békességünk büntetése volt rajta, és az ő zúzódása [to molopi autou, az ő zúzódása, sebe által] meggyógyultunk".

Itt két tényt jegyezzünk meg: (1) A "meggyógyult" szó itt mind a *Septuagintában*, mind a görög Újszövetségben az iaomai, amely ige az Újszövetségben mindig fizikai gyógyulásról beszél. Az Újszövetségben 28-szor fordul elő, és mindig fizikai gyógyulással kapcsolatos a n. ige. A görög "orvos" szó a iatros, amely ugyanebből az iaomai igéből származó főnév. Ezért teljes mértékben biztosak lehetünk abban, hogy amikor Péter kijelenti: "A ...

[az Ő] csíkjai [zúzódásai, sebe] által gyógyultatok meg", akkor a testi gyógyulásunkra utal, és nem valamilyen szellemi gyógyulásra. (2) Figyeljük meg itt másodszer, hogy mind Ézsaiás, mind Péter egyes számban használja a "zúzódás" vagy "csík" (molopi) szót, és nem a "zúzódások" vagy "csíkok" szót. Miért?

A Máté 27:26-ban Pilátusról ezt olvassuk: "...és miután megostorozta Jézust, átadta őt, hogy keresztre feszítsék". Ez szó szerint így hangzik: "és miután megostorozta Jézust, átadta őt, hogy keresztre feszítsék". A Márk 15:15 ugyanezt az információt közli velünk.

Miért használja Ézsaiás (a *Septuagintában*) és Péter a molopi szót (amolops egyes szám dativusában), és miért nem a molop-si (zúzódások, többes szám dativusában)?

A molops szó jelentése "ütés nyoma" vagy "zúzódás". Ha Krisztust úgy ostromozták volna, hogy minden egyes ütés nyoma egyértelműen látható lett volna a hátán, akkor a görög nyelvtan szabálya itt a molopsi (horzsolások) többesszám használatát követelte volna meg, és nem a molopi (horzsolás) egyes számot.

Az egyes szám egyes szám dativusának használata itt, *molopi* (az eszköz dativusa), a lehető legvilágosabban kifejezi, hogy drága Megváltónk hátát olyan szörnyen megostorozták, hogy egyik csapás csíkját sem lehetett megkülönböztetni a másiktól. A hátán minden egyes pont annyira meg volt horzsolva és fel volt tépve, hogy olyan volt, mintha egyetlen nagy zúzódás, seb lett volna. *Ha bármelyik két horzsolás között egy negyed hüvelyknyi távolság lett volna, akkor a görögben itt molopsi (horzsolások) és nem molopi (horzsolás) állt volna.*

A zsidóknak volt egy törvényük, hogy senkinek sem szabad adni 40-nél több korbácsütést, amikor megkorbácsolták, de a rómaiaknak nem volt ilyen törvényük, ezért gyakran addig ostromozták áldozatukat, amíg az elvérzett.

De amellett, hogy addig ostromozták Krisztust a hátán, amíg az egész háta egyetlen nagy horzsolássá, sebbé nem vált, a kegyetlen rómaiak gyökerestől kitépték a bajsát, és leköpték. Olvassátok el az Ézsaiás 50:6-ot: "Hátamat odaadám a verőknek, és orcámat a szagatóknak, képmet nem fődöztem be a gyalázás és köpdösés előtt."

Itt hadd idézzünk Geikie *Krisztus élete* című művéből, amikor Krisztus megostorozását írja le: "A keresztre ítélt áldozatok először a korbácsolás borzalmas kínzásán mentek keresztül, és ezt rögtön Jézusra is kimérték. Most a közelben álló katonák közül néhányan megragadták, és miután derékig levetkőztették, görnyedt testtartásban, kezeit a háta mögött tartva egy oszlophoz vagy egy tömbhöz kötötték a törvényszék közelében. Ezután a katonák tetszése szerint megverték kötélcsomókkal vagy fonott bőrszíjakkal, amelyek végeit makk alakú ólomdarabokkal és éles, hegyes csontokkal látták el. Sok esetben nemcsak a megostorozott személy hátát vágják fel minden irányban, hanem még a szemét, az arcát és a mellét is felszakították, és nem ritkán a fogait is kiverték. A számtalan korbácsütés dühe alatt az áldozatok néha elsüllyedtek, - sikolyok, görcsös ugrások és torzulások közepette - egy eszméletlen halomban; néha ott helyben meghaltak; néha elvitték őket, felismerhetetlen vérző hústömegként, hogy a halálban találjanak szabadulást a gyulladástól és a láztól, a betegségtől és a szegénytől.

"Jézus megostorozása a legkeményebb volt, mert a katonák túlságosan szívesen töltötték ki minden zsidón azt a haragot, amit e nép iránt tápláltak, és kétségtelenül megpróbálták, kierőszakolni a vallomást, amelyet hallgatása által megtagadott a kormányzónak. Különbösen is, keresztre akarták feszíteni, és minél keményebb volt a korbácsolás, annál kevesebb élet maradt, hogy később a keresztnél minél kevesebb ideig kelljen örködniük."

Eusebiosz, az ókori egyháztörténész így írja le néhány mártír római megostorozását: "Körülöttük mindenki elborzadva látta, hogy a korbácsokkal úgy tépik őket, hogy az ereik, a belső izmaik és inaik, sőt még a beleik is feltáruznak."

Krisztus szegény, meghorzolt hátára helyezték most a nehéz keresztet (János 19:17).

Olvasó, most már érted, miért állítja Péter Ézsaiással együtt, hogy "az ő zúzódása, sebe [nem zúzódásai] által gyógyultatok meg", utalva - amint azt a "meggyógyult" (*iaomai*) ige használatából világosan bebizonyítottuk - a testi gyógyulásra. Az Ő drága vérének nagy része kétségtelenül kiontatott, miközben megkapta azt a szörnyű zúzódást a mi testi gyógyulásunkért, de az Ő drága vérének többi része arra volt fenntartva, hogy a kereszten ontassék ki a mi bűneinkért.

Igen, Péter itt (1Péter 2:24) világosan tanítja, hogy Krisztus nemcsak a bűneinkért szenvedett, vérzett és halt meg, hanem a testi gyógyulásunkért is.

(3) Tehát Pál, valamint Ézsaiás és Péter is a tanúja ugyanennek a nagyszerű ténynek, hogy a testi gyógyulás az engesztelésben van.

Az 1Korinthus 6:19-ben Pál azt mondja: "Mi az, nem tudjátok, hogy a ti testetek a Szent Szellem temploma, amely bennetek van, amelyet Istentől kaptatok, és nem vagytok a magatokéi? Mert drágán vagytok megvásárolva [*egorasthete*]: dicsőítétek tehát az Istent a ti testetekben és a ti Szellemetekben, amelyek az Istenéi." Figyeljük meg, a testünk is Istené, csakúgy, mint a szellemünk. A görög szerkezet itt így szól: *hatina estin tou theou* (amelyek az Istentől vannak). A *hatina a hostis* névmás többes számának nominativusza, a *hostis* relatív névmás neutruma, és így a testet és a Szellemet egyaránt magában foglalja. A *theou a theos* (Isten) egyes

számú genitívusza, a forrás vagy eredet ¹⁶ genitívusa, és így azt a kegyelmi igazságot hozza felszínre, hogy a testünk Istené ugyanabból az okból, amiért a szellemünk is az övé, vagyis azért, mert mindkettő tőle származik. Mivel ez igaz, nem lepődünk meg, amikor itt azt olvassuk, hogy mindkettő drágán van megvásárolva. *Mi volt az az ár, amit fizettek, hogy így megvásárolják a testünket és a szellemünket? Az Úr Jézus Krisztus vére.* Hogyan lehetünk ebben teljesen biztosak?

A "vásárolt" szó itt megadja a támpontot. Ez a szó az *egorasthete*, az *agorazo* 1. aorisztikus passzív, 2. többes száma, megveszem vagy kiváltom. Lapozzunk most a Jelenések 5:9-hez: "És énekeltek egy új éneket, mondván: Méltó vagy arra, hogy vedd a könyvet, és felnyisd annak pecsétjeit, mert megölettél, és megvásároltál [*egoraszta*] minket Istennek a te véred által."

A "megváltott" szó itt az *egorasas*, az *agorazo*, megveszem, első aorisztikus, egyes szám első személyében, ugyanaz a szó, amelyet Pál az 1Korinthusbeliekhez írt levél 6:20-ban használ, ahol azt állítja, hogy mind a testünk, mind a lelkünk megvásárolt vagy megváltott egy árral. Péter is ugyanezt a szót (*agorazo*) használja Krisztus megváltó munkájának kifejezésére (2Péter 2:1).

János pedig azt állítja (Jel 5:9), hogy Krisztus megváltott minket Istennek (vagy megvásárolt minket) a vérével. Pál azt állítja (1Kor 6:19,20), hogy a Jelenések 5:9-ben szereplő "mi" a testünket és a szellemünket is magában foglalja, és ugyanazt a szót használja a "megvásárolt" vagy "megváltott" szóra, mint János.

Akkor ez a két szakasz együttesen a legvilágosabban tanítja a z t a z áldott igazságot, hogy amikor Krisztus kiontotta vérével a szörnyű korbácsoláskor és a kereszten, megváltotta mind a mi, mind a mi gyermekeink vérével. Testünket és szellemünket az Ő vére árán. Egyetlen elfogulatlan görög tudós sem tud más következtetést levonni, ha alaposan tanulmányozza az 1Korinthus 6:19,20 és a Jelenések 5:9-et. Igen, hála Istennek, Pál világosan tanítja az 1Korinthus 6:19,20-ban, hogy a testi gyógyulás az engesztelésben van.

"De", mondja valaki, "ha Pál itt azt tanítja, hogy Krisztus azért halt meg, hogy a testünket és a szellemünket is megváltsa, miért mondja a Róma 8:23-ban, "... . mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva az örökbefogadást, . . a testünk megváltását"? Nem azt tanítja - e Pál itt, hogy testünk még nem váltatott meg?"

Lásd Scofield bibliai jegyzetét a Róma 3:24-hez. Itt mutatja be az Új Szövetségben a "megváltott"-nak fordított három ige jelentését; vagyis *agorazo*, *exagorazo* és *lutroo*.

A Róma 8:23-ban Pál az *apolutrózis* szót használja. Ez az *apo*, a-tól, és a *lutroo*, "szabaddá teszem, miután váltságdíjat fizettek" (1. váltságdíj kifizetése, kiváltás (rabszolgaságból), felszabadítás, szabadon bocsátás 2. megváltás) szóból származik. Akkor az *apolutrosis* (megváltás) a Róma 8:23-ban azt jelenti, hogy "annak a szabaddá tétele, amiért már megváltást kaptunk".

Az 1Korinthus 6:19,20-ban Pál kijelenti, hogy most már "megváltottak" (*agorazo*) *vagyunk*, testben és Szellemben, azáltal, hogy az árat megfizették értünk. A Galata 3:13-ban azt állítja, hogy "megváltattunk", vagy "kivásároltattunk" (*exagorazo*) a törvény átka alól; de még nem tapasztaltuk meg a "megváltást" (*apolutrosis*, Róm 8:23) abban az értelemben, hogy most már teljesen megszabadultunk a Sátánhoz való korábbi kötődésünk minden rossz következményétől. Testünk még mindig ki van téve a fájdalomnak, betegségnek és halálnak, és ki is lesz, amíg meg nem kapjuk megdicsőült testünket.

- A megváltás, amelyet Pál *apostol apoliutosznak* nevez (Róm 8:23). Ne feledjük, hogy Pál itt azt állítja (1Kor 6:20), "Mert áron vétettetek meg", és ugyanazt az igét használja a "vétettetek meg" (*agorazo*) szóra, mint amit a Jelenések 5:9-ben "megváltott", ahol azt olvassuk, hogy a fizetett ár "Krisztus vére" volt.

Figyeljük meg, hogy Pál ennek az igének aorisztikus idejét használja az 1Korinthus 6:20-ban, azaz *egorasthete*, ami a lehető legvilágosabban kifejezi, hogy a Szellem és a test

megváltása akkor már megvalósult.

De bár a megváltásunk árát már kifizették, Pál azt mondja az Efézus 4:30-ban: "És ne szomorítsátok meg az Istennek Szent Szellemét, amely által megpecsételtetek [szó szerinti olvasat] a megváltás napjára [*apolütosz* a Róm 8:23-ból]". Ez tehát pozitív bizonyíték arra, hogy ez a Róma 8:23-ban szereplő "megváltás" (*apolutrózis*) olyasmire utal, ami a szellemünket megváltó megváltás után történik, amikor elfogadjuk Krisztust Megváltónknak, mint azt, aki kiontotta a vérét, hogy testünket és szellemünket megváltsa. *A lelkünk is, akárcsak a testünk, még mindig ugyanerre a "megváltásra" (apolutrózis) vár,* mert Pál azt mondja (Róm 8:23): "...mi magunk [*hemeis autoi*] sóhajtozunk magunkban". A "mi magunk" itt a lelkünkre utal, amely a testünkben lakik és irányítja azt. Ebben teljesen biztosak vagyunk, mert a "mi" (*hemeis*) névmás ugyanaz a szó, mint amit a Jelenések 1:5-ben találunk: "... és megmosott minket [*hemas*, a *hemeis* akkusativusza] bűneinktől a saját vérében". Akkor a mi megváltott lelkünk, amely megmosatott a bűntől, valamint a megváltott testünk most még nyöghet és szenvedhet fájdalmat. A "nyögni" (*stenazo*) szó azt jelenti, hogy mélyen felsóhajtani, vagy nyögni a fájdalomtól és gyötrelemtől, legyen az lelki vagy testi.

Igen, a lelkünk és a testünk is szenvedhet bánatot, fájdalmat és gyötrelmet.

Minden megváltozik azonban, amikor ez a megváltás, az úgynevezett *apolutrózis* (az ettől való megszabadulás) bekövetkezik. Amikor ez a "megváltás", az *apolutrózis* (Róm 8:23) megtörténik, akkor mind a lelkünk, mind a testünk teljesen mentes lesz a bánattól, a fájdalomtól, a sírástól és a bűn rabságának minden következményétől, amelyből Krisztus már megváltott minket szörnyű korbácsolásával és halálával. Lásd Jelenések 21:4. (Lásd a II. jegyzetet, Kiegészítő megjegyzések.)

Pál szintén ugyanezt a nagy igazságot tanítja, hogy Krisztus a mi betegségeinkért és a bűneinkért is meghalt, a Galata 3:13-ban: "Krisztus megváltott minket a törvény átkától, mivel átokká lett értünk".

A görög szó itt a "megváltani" nem *agorazo*, hanem *exagorazo*, és azt jelenti, hogy "kivásárolni vagy kiváltani belőle vagy tőle". Az "átok" szó itt a *katarai*. Figyeljük meg ezt a szót.

Lapozzunk az 5Mózes 28:15-47-hez, és látni fogjuk, hogy a törvény átka mindenféle betegséget és erőtlenséget tartalmaz. Az 5Mózes 28:1-ben ezt olvassuk: "Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden ő parancsolatát, amelyeket én parancsolok ma neked: akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened;" A 2-14. versek ezután Isten csodálatos áldásait ismertetik, ha engedelmeskednek parancsainak.

Most pedig olvassuk el az 5Mózes 28:15,21,22,27,28- at: "De ha nem hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartsd minden parancsolatát és rendelkezését, amelyeket ma parancsolok neked, akkor mindezek az átkok [*katarai*] reád jönek, és megteljesednek rajtad. . . Hozzád ragasztja az Úr a döghalált. . . Megver téged az Úr szárazbetegséggel hidegleléssel, gyullasztó és izzasztó betegséggel,.. Megver téged az Isten Egyiptomnak fekélyével, és süllyel, varral és viszketegséggel,.. Megver téged az Úr tébolyodással, vaksággal és elmezavarodással;...

Ne feledjük, hogy az 5Mózes 28:15 "átoknak" (*katarai* a *Septuagintában*) nevezi mindazokat a betegségeket, amelyek az Isten törvénye iránti engedetlenséget követik. Ez pedig éppen annak a szónak a névmási többes száma, amelyet Pál használ, amikor azt mondja (Gal 3:13): "Krisztus megváltott minket a törvény átkától [*katarai*], mivel átokká [*genomenosz*, *átokká* lett] értünk".

Mivel a betegség a törvény egyik átka (*katarai*) volt, és Krisztus azért halt meg, hogy megváltson minket a törvény átkától (*katarai*) azáltal, hogy átokká (*katarává*) lett értünk (helyettesítő engesztelés); ezért Pál tanítása szerint a testi gyógyulás benne van az engesztelésben. Az Ézsaiás 53:4 és az Ézsaiás 53:11 és 12 fényében ez az, amit Pál tanításától várnánk.

(4) Tehát tudjuk, hogy a gyógyulás az engesztelésben van, mert bizonyos betegség típusok megtalálhatók az ^{T. Ószövetségben} ~~Ószövetségben~~.

(a) A leprás megtisztítása.

A 3Mózes 14:1-7-ben azt olvashatjuk, hogy amikor Isten meg akart tisztítani egy leprást, megparancsolta a papnak, hogy két madarat élve vigyen magával. Az egyik madarat folyó víz fölött megölte, és a vérét felfogta egy agyagedényben. Az élő madarat belemártotta a megölt madár vérébe. Miután a pap hétszer meglocsolta a szegény leprást a halott madár vérével, szabadon engedte az élő madarat, amelyet a halott madár vérébe mártott, és az elrepült az ég felé.

Ez minden bizonnyal egyfajta testi megtisztulás volt és gyógyulás Urunk halála és feltámadása által. A halott madár a megfeszített Krisztus, az élő madár pedig a feltámadt Krisztus előképe volt. Más m a g y a r á z a t nem tűnik megfelelőnek.

(b) A testi gyógyulás egy másik típusa az engesztelésben a húsvéti bárányban található.

A 2Mózes 12:7,13-ban ezt olvassuk: "És vegyenek a vérből, és hintsenek a két ajtóféltre és a szemöldökfára.... és meglátom a vért és elmegyek mellettek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelmekre."

De mit tettek a megölt bárány húzával ezen a szent alkalommal?

A 2Mózes 12:8 így tájékoztat bennünket: "A húst pedig egyék meg azon éjjel, tűzön sütve, kovásztalan kenyérral és keserű füvekkel egyék meg azt."

A vért tehát az ajtófélfákra kellett hinteni, hogy megmentsék őket Isten haragjától, de az első húsvéti bárány húzával meg kellett enniük, hogy fizikai hasznukra legyen.

Olvassuk most az 1Korinthusbeliekhez írt levél 5:7- et: "hiszen a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott értünk." Akkor a húsvéti bárány a megfeszített Krisztus, Isten Bárányának az előképe volt.

Mivel Krisztus a mi húsvéti bárányunk, ebből kell következtetnünk:

(1) Hogy az Ő vére - mint a húsvéti bárány vére -

- kiontatott, hogy megmentsen minket Isten haragjától; és

(2) hogy az Ő teste - az első húsvéti bárány húzához hasonlóan - a mi testi hasznunkra tört össze; vagy ahogy Péter m o n d j a (1Péter 2:24) "... akinek a zúzódása, sebe által meggyógyultatok [fizikailag meggyógyultatok, iaomai]".

A 4Mózes 9:12-ben azt olvassuk, hogy a húsvéti bárány egyetlen csontja sem törhetett el, és a János 19:36- ban azt olvassuk, hogy ennek az előrejelzésnek köszönhetően Krisztus egyetlen csontja sem tört el.

Olaszó, amikor Isten olyannyira különös gonddal ügyelt arra, hogy Krisztus, a mi húsvéti bárányunk a legapróbb részletekben is beteljesítse amit "az előkép" mutatott, és mivel minden húsvéti bárány húzával mindig az emberek testi áldására használták, nincs-e tökéletes jogunk arra következtetni (ahogy az 1Péter 2:24 világosan állítja), hogy Krisztus, a mi húsvéti bárányunk húsa a mi testi hasznunkra tört meg, és hogy a testi gyógyulás ezért az engesztelésben van?

III. Ok

Ismétlem, minden szentnek arra kell számítnia, hogy Isten meggyógyítja a mai betegségeiket, mert minden betegség a Sátán munkájának eredménye, amikor bevezette a bűnt ebbe a világba, és Krisztus azért jelent meg, hogy lerontsa a Sátán munkáját.

Az ApCsel 10:38 meggyőzően bizonyítja számunkra, hogy minden betegséget, amelyet Krisztus meggyógyított a földön, a Sátán okozott. ApCsel 10:38: "A názáreti Jézust, mint kené fel őt az Isten Szent Szellemmel és hatalommal, ki széjjeljárót jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög hatalma alatt voltak; mert az Isten volt ő vele."

A Szent Szellemmel és hatalommal - kifejezés kapcsán lássuk meg:

Az "elnyomott" szó itt a *katadunaste-uomenous*, a *katadunas-teuo*, uralkodom vagy uralkodom fölöttem. Akkor mindazok, akiket Krisztus meggyógyított, amíg a földön volt,

azért szenvedtek betegségben vagy nyomorúságban, mert a Sátán szerezte meg az uralmat, vagy felettük, vagy az őseik felett. Igen, minden testi betegség, amelyet Krisztus meggyógyított - biztosít itt Péter -, a Sátán munkájának eredménye volt.

De Jézus eljött, meghalt a kereszten, és feltámadt, hogy lerontsa az ördög műveit.

Zsidókhoz írt levél 2:14: "Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt," Krisztus tehát azért halt meg, hogy megsemmisítse a Sátán hatalmát a halál felett. Nem a betegség az egyik módszer, amellyel a Sátán a halált okozza? Akkor Krisztus azért halt meg, hogy elpusztítsa (megsemmisítse a betegség hatalmát).

János ugyanezt az igazságot tárja fel az 1János 3:8- ban: "Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa." A betegség az ördög munkájának eredménye? Igen! Akkor Krisztus azért halt meg és támadt fel, hogy elpusztítsa (megsemmisítse a betegség hatalmát).

IV. Ok

A negyedik ok, amiért minden kereszténynek számítania kell arra, hogy Isten ma is meggyógyítja beteg testüket, az az, hogy ugyanaz a Szent Szellem, aki Krisztus összes csodáját tette és feltámasztotta Őt a halálból, még mindig az Egyházban van, és rendelkezik az Ő régi, életadó erejével.

A János 14:16-ban Krisztus határozottan kijelenti, hogy a Szent Szellem örökké velünk marad. Majd az 1Thesszalonika 1:5-ben Pál azt állítja: "Mert a mi evangéliumunk nem csak szóval jött hozzátok, hanem hatalommal [*dunamis*] és Szent Szellemmel is". Ez a "hatalom" (*dunamis*) szó pedig a Lukács 24:49-ben és az Apostolok Cselekedetei 1:8-ban szereplő Szent Szellem hatalma. Pál ismét kijelenti (2Tim 1:7): "Mert Isten nem a félelem szellemét adta nekünk [az Ő igaz egyháza tagjainak], hanem az erő [*dunamis*, Szent Szellem ereje]".

Akkor a Szent Szellem, aki most bennünk lakozik, a hatalommal rendelkező Szent Szellem (*dunamis*), ugyanaz a Szent Szellem, aki Krisztus minden cselekedetét irányította, amíg a földön volt. Lukács 4:14: "És Jézus a Szellem erejében [*dunamis*] visszatért Galileába". Ugyanez a Szent Szellem, aki most az Egyházban van, volt az, aki felkentette Krisztust és adott Neki az erőt, hogy minden csodáját megtegye. ApCsel 10:38: "Isten felkente a názáreti Jézust Szent Szellemmel és hatalommal [*dunamis*], aki jót cselekedve szertejárt, és meggyógyított mindenkit, akit az ördög elnyomott". Ne feledjük, Krisztus minden csodáját a Szent Szellem erejével tette, és nem a saját erejével, mint a Szentháromság Második Személye.

Olvasó, Krisztus biztosított minket arról, hogy ugyanez a Szent Szellem ereje, amelyet *dunamisnak* nevezünk, minden egyes szentje számára ma is megvan. ApCsel 1:8: "De erőt [*dunamis*] kaptok, miután a Szent Szellem eljő reátok".

Pál is biztosított minket a 2Timóteus 1:7-ben és máshol is arról, hogy Isten az Ő egyházának "az erő Szent Szelleme" (*dunamis*) adta, ugyanazt a Szent Szellemet, amely Krisztus életét irányította (Lukács 4:14) és minden csodáját megtette (ApCsel 10:38), és ugyanazt a Szent Szellemet, amely Pál minden csodáját megtette. Róma 15:18,19: "Mert nem merek szólni semmiről, amit nem Krisztus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmességére, szóval és tettel. Jelek és csodák ereje által, az Isten Szellemeének ereje [*dunamis*] által".

Mivel ugyanaz a Szent Szellem, aki Krisztus minden csodáját és Pál apostol minden csodáját tette, ma is az egyházban van az Ő régi erejével (dunamis), miért ne várhatnánk el Tőle, hogy ma is meggyógyítsa a betegeket?

Nem csoda, hogy Pál kijelenti (Róm 8:26): "A Szellem is segít a mi erőtlenségeinken [*astheneiais*]" . Ez a görög szó, az *astheneiais* az *astheneia* dativus többes száma, a görög nyelvben a "betegséget" jelentő kommonista szó. De figyeljük meg jól az itt "segítségére" (*sunantilambanetai*) szó fordítását. Ez a *sunantilambanomai* névelő jelen idejű,

egyesszám 3. személyű, és a *sun*, együtt, ^{T. J. McCrossan} *ahhi*, ellen; és *lambano*, megragadom szóból származik (1. segít vkinek 2. törődik vkivel).

a. Ez a szó tehát azt jelenti, hogy "velünk együtt ragadja meg".

Így a Róma 8:26-ban azt olvassuk, hogy a Szent Szellem valakivel együtt ragadja meg a betegségeinket. Kivel? Velünk, önmagunkkal, amikor teljesítjük a szükséges feltételeket, a János 15:7-ben megfogalmazott feltételeket: "Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az nektek." A Róma 8:26 arra taint minket, hogy a Szent Szellemnek ma ugyanúgy az a munkája, hogy "megragadja a betegségeinket", mint az, hogy a bűnösöket meggyőzze a bűneikről.

Hallgassátok meg most a Róma 8:11-et: "Ha pedig annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti [*zoopo-iesei*] a ti halandó [*thneta*] testeteket is az ő Szelleme által, amely bennetek lakik.". Ez az ige "megelevenít" a *zoopoiesei*, (életre kelt, élővé tesz, életre hív, megelevenít) a *zoopoieo* egyes szám 3. személyű jövőideje, és a *zoe*, élet, és a *poieo*, teszem szóból származik.

Dr. Gaebelin (*The Healing Question*, 78. oldal) azt mondja erről a versről (Róma 8:11): "A hívő testének megelevenítése nem jelenbeli tény, hanem jövőbeli megvalósulásra vár. A 'megeleveníteni' szó azt jelenti, hogy életre kelteni azt, ami halott. A megelevenítés a feltámasztásban történik, amikor a hívő teste hasonlónak válik az Ő dicsőséges testéhez".

Dr. Gaebelin azt mondja: "A 'megeleveníteni' szó itt azt jelenti, hogy életre kelteni azt, ami már halott." Ez akkor igaz, amikor ezt a szót a *nekrousszal* együtt használjuk, mint a Róma 4:17-ben: "...Isten, aki megeleveníti a halottakat". A "megelevenít" itt *zoopoiontos*, a *zoopoieo* jelen idejű, genitivuszi, hímnemű alakja, és így szó szerint így hangzik: "Isten életet ad vagy a halott (*nekrous*) megelevenítése." A *nekrous* a *nekros*, a halott emberi test akkusativus többes száma.

Az író számos görög szerzőt tanulmányozott alaposan, de egyetlen olyan esetet sem talált, ahol a *thnetos* szó halottat jelentett volna. A *thnetosz* (halandó) melléknév a *thneskb*, meghaltam szóból származik, és mindig azt jelenti, hogy "halálra hajlamos vagy halálnak kitett", szemben az *athanatosz*, halhatatlan szóval. A halott emberi testet jelölő görög szó a *nekrosz*, de soha nem *thnetosz*, amely mindig valami "halálnak kitett" dologra utal, de soha, de soha nem halott testre.

Hadd magyarázza el Pál, hogy mit ért a *thnetosz*, halandó (meghalásra képes) szó alatt. Róma 6:12: "Ne uralkodjék a bűn a ti halandó [*thnetos*, ugyanaz a szó, mint a Róma 8:11-ben] testetekben" stb. Ha Pál azt mondta volna: "Ne uralkodjék a bűn a halott testetekben", akkor ez teljes képtelenség lett volna.

Pál ismét megadja nekünk a *thnetosz* valódi jelentését a 2Korinthus 4:11-ben: "Mert mi, akik élünk, mindig halálra vagyunk adva Jézusért, hogy Jézus élete is nyilvánvalóvá legyen a mi halandó testünkben". Ha "halandó [*thnetos*] testünk" itt "halott testünket" jelentette, akkor hogyan tudnánk mi, miután testünk halott, Krisztus életét kinyilvánítani? Nem! Nekünk most Jézus Krisztus életét kell kinyilvánítanunk ezekben a testekben, amelyek a halálnak vannak alávetve, mert a "halandó" (*thnetos*) szó soha, soha nem jelent halott testet, hanem mindig valami olyasmit, ami a halálnak van alávetve, de még nem halott.

Kálvin Jánosnak, ennek a kiváló görög tudósnak tehát igaza van, amikor a Róma 8:11-ről azt mondja: "A halandó test megelevenítése itt nem utalhat a szentek feltámasztására, hanem azt kell jelentenie, hogy a Szellem által életet adnak a testüknek, amíg itt vannak a földön." Nincs igazi görög tudós aki - jártas a görög nyelv tanban - más következtetésre juthat. Olvassuk most újra a Róma 8:11-et: "Ha annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, aki feltámasztotta Krisztust a halálból, megeleveníti

a ti halandó testeteket is [ezek a testek, amelyek a halálnak vannak alávetve, de nem halottak] az ő Szelleme által, amely bennetek lakik."

A "megeleveníti" szó itt *zoopoiei*. Ez a szó a *zoe*, élet, és a *poieo*, csinállok szóból származik. Tehát a Szellem munkája az, hogy "életet csinál". A 2Korinthus 3:6 azt mondja: "... mert a betű öl, de a Szellem megelevenít [*zoopoiei*]"

Mivel a Szent Szellem munkája, ahogy Pál biztosít bennünket, hogy életet teremtsen e halandó testünkben, nem csoda, hogy ez az apostol azt állítja (Róm 8:26): "A Szellem a mi betegségünket velünk együtt ragadja meg, áll ellen".

Ez a vers azt bizonyítja, hogy bár a Szellem munkája, hogy életet teremtsen halandó testünkben (a betegségnek és halálnak kitett testekben), de Ő nem fogja ezt az áldott munkát elvégezni, ha mi, Isten szentjei, nem tesszük meg a magunk részét, és nem állunk ellene vele együtt.

Mi a mi szerepünk? A János 15:7 megadja a magyarázatot: "Ha bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, azt kéritek, amit akartok, és meglesz nektek". Más szóval, hagynunk kell, hogy a Szent Szellem irányítson bennünket gondolatban, szóban és tettben, és akkor Ő "velünk együtt megragadja a betegségeinket" (a Róma 8:26 szó szerinti olvasata). Az eredmény az lesz, hogy Ő (a Szent Szellem) folyamatosan életet fog teremteni (a *zoopoieo* pontos jelentése) e halandó testünkben.

Igen, dicsőség Istennek, minden kereszténynek számítnia kell arra, hogy Isten ma meggyógyítja a testüket, mert ugyanaz a Szent Szellem, aki a testüket meggyógyítja.

Aki Krisztus minden csodáját (ApCsel 10,38) és Pál minden csodáját (Róm 15,19) tette, még mindig az Egyházban van, mint "az élet teremtője" (*zoopoieo*), és Ő itt van, hogy "velünk együtt" megragadja a betegségeinket, ahogyan a Róma 8,26 állítja. HALLELUJAH!

V. Ok

Ismétlem, minden kereszténynek hinnie kell az isteni gyógyulásban.

(a) Krisztus utolsó Nagy Megbízatása miatt, és

(b) Isten **közvetlen** parancsa a Jakab 5:14-ben.

(a) Vizsgáljuk meg itt Krisztus utolsó megbízatását tanítványainak a Márk 16:17,18-ban: "És ezek a jelek követik azokat, akik hisznek [szó szerint "a hívőknek"]": Az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek fel [ahogy Pál tette, ApCsel 28:3-5], és ha valami halálos dolgot isznak, az nem árt nekik, *betegekre teszik a kezüket, és azok meggyógyulnak*."

Itt tehát Krisztus közvetlen parancsa, hogy követői imádkozzanak a betegekért, és várják, hogy Ő meggyógyítsa őket.

Néhány tudós tagadta a Márk 16-ban található versek hitelességét, de Iréneusz úgy idézi ezeket a verseket, mint Márk evangéliumának részét, és ne feledjük, hogy ő Polikárp tanítványa volt, aki viszont János apostol tanítványa volt. Ez pozitív bizonyíték arra, hogy ezek a szavak valódiak. (Lásd Morrison *Márkhoz írt kommentárját*, amelyben teljes körűen tárgyalja ezt a témát.)

(b) Itt hallgassuk meg a Jakab 5:14,15-öt: "Ha valaki beteg közöttetek, hívja a gyülekezet véneit, és imádkozzanak érte, kenjék meg olajjal az Úr nevében: És a hit imádsága megmenti a beteget, és a Az Úr felsegíti őt."

A "hívni" szó itt *proskalesastho*, az 1. Aorist, imperatívusz, egyes szám 3. *oi proskaleo*, hívom vagy sum- mon. Ez tehát egy közvetlen parancs Istentől, egy olyan parancs, amelyet a legtöbb szent még soha nem teljesített. De nézd meg Isten ígétét, ha csak engedelmeskedünk ennek a parancsnak. Jakab 5:15: "A hit imája megmenti a beteget, és az Úr feltámasztja őt, és ha bűnöket követett el, azok megbocsáttatnak neki". *Ez Isten Igéjében áll? Igen. Akkor engedelmeskedjünk neki, és lássuk, milyen csodálatos módon teljesíti Isten az ígéreteit.*

22
T. J. McCrossan

Az isteni gyógyítás egyik ellenzője a Jakab 5:14,15-öt idézi, majd azt mondja: "Figyeljük meg, hogy Jakab azt mondja, hogy "megment", nem pedig gyógyít vagy gyógyít. Ez a 'megment' szó pedig minden bizonnyal arra engedne következtetni, hogy Jakab a bűnről és a bűnben beteg Szellemről beszél, nem pedig a testi betegségről."

Tudjuk, hogy Jakab itt fizikai betegségről beszélt, mert:

(1) A "megmenteni" szó itt a *sosei, a sozo* jövőre vonatkozó, egyes szám 3. amit Krisztus minden alkalommal használt, amikor azt mondta egy beteg embernek: "A te hited gyógyított meg téged". Lásd Máté 9:22, Márk 6:56, Márk 10:52, Lukács 8:48, Lukács 17:19, stb.

(2) Mivel Jakab a "beteg" szót használja, mint a Szentírásban: "a hit imája felsegíti a betegeket" (*ton kamnonta*). *Kamnonta* a *kamno* jelen idejű, hímnemű határozószava, fáradtnak, kimerültnek, betegnek vagy csüggedtnek lenni, és szó szerint így hangzik: "a beteg vagy kimerült". Ez a szó Jób fizikai betegségét fejezi ki. Lásd a *Septuagintában* (Jób 17:1).

(3) A "felsegít" (*egerei*) szó itt is fizikai betegségről beszél. Ez az *egeiro* jövőidejű alakja, felsegít vagy felemel (1) *felébred, felkel, feláll* 2) *feltámad (feltámasztatik)* 3) *feltámaszt, felébreszt, felkelt* 4) *felállít, felemel, felsegít* 5) *vkire támad, felkel vki ellen* 6) *támaszt, előidéz, okoz, létrehoz* 7) *létrejön, támad* 8) *épít, felépít*.

Felsegít, ugyanez a szó szerepel a Márk 1:31-ben, ahol Krisztus "felemelte" Simon anyósát, aki lázas beteg volt.

(4) Tehát teljesen biztosak vagyunk abban, hogy a Jakab 5:14-ben említett betegség fizikai betegségre utal, és nem szellemi betegségre, mert ez a levél az egyház szentjeinek íródott. A Jakab 1:19 "szeretett testvéreimről" beszél, olyan szavakról, amelyek mindig és kizárólag egyházi szentekre vonatkoznak. Lásd a III. Fejezetet, ahol a legmeggyőzőbben bizonyítjuk, hogy Jakab az Egyház szentjeihez írta levelét. Ha ez így van, akkor a bűneik már meg voltak bocsátva - üdvözültek voltak. De ha ő (a beteg) esetleg elkövetett (a kötómód tökéletes részvétellel) bűnöket, azok megbocsáttatnak neki - mondja Jakab. Ha Jakab itt olyan embereknek írt volna, akik szellemileg betegek vagy meg nem mentettek, akkor használta volna a konjunktív hangulatot, és azt mondta volna: "És ha esetleg bűnöket követett el"? Soha. Ha szellemileg betegek vagy meg nem mentettek lettek volna, akkor nem lett volna "ha"; mindannyiuknak bocsánatra lett volna szüksége.

E négy okból kifolyólag teljesen biztosak vagyunk benne, hogy Jakab 5:14,15 Isten parancsa a fizikailag beteg szentjei számára, amelyet azonban viszonylag kevesen teljesítenek. De mit jelent itt az, hogy "a hit imája megmenti a beteget" (Jakab 5:15)? Sokan azt mondják, hogy ez csak az imát felajánló vének hitére vonatkozik, és nem a betegek hitére. Ez nem helytálló, mert a Márk 9:17-27 egy szegény apáról szól, aki démonoktól megszállt fiát az Úrhoz vitte, és ezt mondta: "Ha tehetsz valamit, könyörülj rajtunk, és segíts rajtunk". Jézus így válaszolt: "Ha hinni tudsz, minden lehetséges annak, aki hisz [annak, aki hisz]". Krisztus tulajdonképpen azt mondja ennek az apának: "Ember, a "ha" egyáltalán nem az én dolgom; természetesen meg tudom gyógyítani a fiadat, de várakozó hitet kell gyakorolnod."

A Máté 13:58-ban ezt olvassuk: "És ő [Krisztus] nem tett ott sok hatalmas cselekedetet az ő hitetlenségük miatt". A hitetlenség tehát, akár az idősebb, akár a beteg ember részéről, lehetetlenné teszi, hogy Isten meghallgassa az imát. Amikor a hitetlenség megakadályozta Krisztust abban, hogy meggyógyítsa a betegeket a földön, akkor bizonyára ma is így lesz.

A Márk 2:1-5-ben olvashatjuk a történetet a béna emberről, akit négy barátja vitt Krisztushoz, és a tetőn keresztül leeresztették előtte. Az 5. versben ezt olvassuk: "Amikor Jézus látta a hitüket, így szólt a békult beteghez: Fiam, megbocsáttatnak neked a te bűneid". Ezt szó szerint így olvassuk: "Jézus, látva a hitüket" (*auton*), ami a beteg és a másik négy ember hitét is jelenti. De, kérdezitek, "Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy ez az *auton* névmás, az "ők" vagy az "ő", magában foglalja a beteg embert és a négy embert is, akik vitték?". Az *auton* névmás miatt, *amely az autos*, ő vagy ők többes

szám genitivusza. Ha Krisztus itt csak e négy ember hitéről beszélt volna, és nem a beteg emberről, akkor a *touton* mutató névmást használta volna, a *houtos* genitivus többes számát, ami azt mondaná, hogy Krisztus a beteg emberhez legközelebb álló "személyek" (a négy) hitére utal, de nem magára a beteg emberre.

A görögben két mutató névmás van, a *houtos* és az *ekeinos*. A *houtos*, ez vagy ezek, a hozzánk legközelebbi személyt vagy személyeket jelölné, míg az *ekeinos*, az vagy azok, a távolabbi személyt vagy személyeket jelölné, de egyik névmás sem foglal bele bennünket.

Az *auton* személyes névmás használata azonban magára a beteg emberre és a négy másikra is vonatkozik. Igen, "Mindükre.

"Minden lehetséges annak, aki hisz" (Márk 9:23), de a mi hitünk nélkül imáink nem találnak meghallgatásra. A Jakab 1:6,7 éppen ezzel a témával, a hit gyakorlásával foglalkozik, amikor imádkozunk: "De kérjen hittel, semmi ingadozás nélkül. Mert aki ingadozik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél hajt és hanykolódik. Mert ne gondolja az az ember [akiben nincs várakozó hit], hogy bármit is kap az Úrtól". Akkor mind a véneknek, mind a betegeknek várakozó hittel kell rendelkezniük.

VI. Ok

Mielőtt megadnánk a hatodik okot, amiért Isten minden szentjének ma is számítania kell arra, hogy meggyógyítja betegségeiket, hadd emlékeztessünk itt a már említett öt okra.

(1) Mert Isten *Jehova-ráfaként* (az Úr, a mi gyógyítónk) gyógyította a betegeket, és Ő "ugyanaz tegnap, ma és mindörökké".

(2) Mert Krisztus meghalt a kereszten, hogy kiengeszteljen a betegségeinkért, ahogyan meghalt a bűneinkért is.

(3) Mert minden betegség a Sátán munkájának eredménye, amikor bevezette a bűnt ebbe a világba, és "Krisztus azért jelent meg, hogy az ördög műveit lerontsa".

(4) Mert ugyanaz a Szent Szellem van ma az egyházban, aki Krisztus minden csodáját és Pál minden csodáját tette; ugyanaz a Szent Szellem, aki feltámasztotta Krisztust a halálból. Mivel ez igaz, miért ne várhatnánk el Tőle, hogy még mindig meggyógyítsa a betegeket?

(5) Krisztus utolsó nagy megbízatása miatt a Márk 16:15- 18-ban, és a Jakab 5:14,15-ben található közvetlen parancsa miatt.

(6) És most elérte a hatodik és egyben utolsó okhoz, amiért minden igaz kereszténynek ma Istentől kell várnia, hogy meggyógyítsa őket.

Nevezetesen az Ő csodálatos ígéretei miatt, amelyek teljesülése teljes mértékben a mi hitünk gyakorlásán múlik. Hadd emlékeztessünk néhány ilyen ígéretre.

Máté 18:19: "Ismét mondom nektek [Krisztus], hogy ha ketten közületek egyetértenek a földön *bármely dologban, amit kérnek, az meglesz nekik az én mennyei Atyámtól.*" (Máté 18:19).

Olvasó, a "bármit kérnek" magában foglalja a testi gyógyulást is? Igen. Akkor fogadd el Krisztust gyógyítónak! Máté 21:22, (Krisztus mondja): "És amit könyörgésetekben kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek.". Olvasó, a "minden, amit könyörgésetekben kérni fogtok, ha hisztek" magában foglalja a testi gyógyulást is? Igen. Akkor vegyük Krisztust, mint gyógyítónkat!

Márk 11:22-24: "Jézus pedig felelvén, monda nékik: Higyetek Istenben." Mert bizony mondom nektek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meg lesz neki, amit mondott. *Ezért mondom nektek: Amit csak akartok, amikor imádkoztok, higgyétek, hogy megkapjátok* [megkaptátok], *és meg is kapjátok.*" Olvasó, "amit csak akartok, amikor imádkoztok" magában foglalja-e a testi gyógyulást is? Igen. Akkor fogadd Krisztust gyógyítónak! János 14:13,14: "És akármit kértek az én nevemben, azt megteszem, hogy az

Atya megdicsőüljön²⁴ Fiúban. Ha valamit kérték az én nevemben, megteszem." Olvasó, a "akármit kérték az én nevemben" és a "ha valamit kérték az én nevemben"

magában foglalja-e a testi gyógyulást? Igen. Akkor fogadd el Krisztust gyógyítónak!

János 15:7: "Ha bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, azt kérték, amit csak akartok, és meglesz nektek."

Olvasó, ezek a szavak "azt kérték, amit csak akartok" a testi gyógyulásra is vonatkoznak? Igen. Akkor fogadd Krisztust gyógyítónak!

1 János 3:22: "És akármit kérjünk, megnyerjük tőle, mert megtartjuk az ő parancsolatait, és azokat cselekszük, amik kedvesek előtte."

Olvasó, az "akármit kérünk" magában foglalja a testi gyógyulást is? Igen. Akkor fogadd Krisztust gyógyítónak, mert Ő nem "személy válogató"! Amit Jánosért tett, aki minden parancsolatát megtartotta, és csak azt tette, ami helyes volt az Ő szemében, azt fogja tenni veled is.

Jakab 5:14,15: "Ha valaki közületek beteg, hívja a gyülekezet véneit, és imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében: És a hit imája megmenti a beteget, és az Úr felsegíti őt; és ha bűnöket követett el, azok megbocsáttatnak neki."

Olvasó, hiszed-e, hogy Jakab könyve Istentől ihletett? Igen. Akkor engedelmeskedj a Jakab 5:14-nek, és fogadd el Krisztust gyógyítónak!

Ha a testi gyógyulás nem lenne benne az engesztelésben - márpedig egyértelműen bebizonyítottuk, hogy benne van -, akkor is tökéletes jogunk lenne imádkozni a betegekért, és várni, hogy Krisztus meggyógyítsa őket az imént idézett csodálatos ígérek alapján.

Hadd bizonyítsuk be itt minden olvasónknak, hogy ugyanaz a hit, amely megmenti a Szellemet, meggyógyítja a testet is.

A Máté 9:22-ben Jézus azt mondta az asszonynak, "Leányom... a te hited megtartott téged".

Ez a kifejezés, "a te hited megtartott téged", görögül *He pistis sou sesoken se*, és szó szerint így hangzik: "A te hited mentett meg téged". A *sesoken* ige a *sozo*, megmentem ige jelen idejű, egyes szám 3. személyű alakja.

Most pedig vizsgáljuk meg a Lukács 7:50-et. Itt Krisztus azt mondja annak a szegény bűnös utcai asszonynak, aki megkenste a lábát olajjal, és a feje hajával törölte meg azt: "A te hited megtartott téged". Ez görögül így hangzik: *He pistis sou sesoken se*, és szó szerint így hangzik: "A te hited mentett meg téged". Pontosan ugyanezeket a szavakat mondta Krisztus, amikor meggyógyította a vérfolyásos asszonyt.

Igen, ugyanaz a hit, amely megmenti a Szellemet, meggyógyítja a testet, és ez a hit Isten ajándéka, akár a Szellem megmentésére, akár a test gyógyítására szolgál. Efézus 2:8: "Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;" [a hit] Isten ajándéka.

Hisszük, hogy minden szentnek várnia kell, hogy Krisztus meggyógyítsa őket, amíg el nem érik a "hetven legfeljebb nyolcvan" esztendőnek megfelelő kort. Sok szent még most is csodálatos gyógyulásokat kap e kor után is, az Isten ígéreteibe vetett várakozó hit gyakorlásával.

És mi van azokkal a kedves szentekkel, akik évről évre szenvednek, és soha nem gyógyulnak meg, bár úgy tűnik, hogy teljesen átadták magukat Istennek? Mindannyian hisznek abban, hogy Isten meg tudja gyógyítani őket, ha ez a z Ő akarata, de hiányzik belőlük az a várakozó hit, amely azt mondja: "Tudom, hogy most meg fog gyógyítani." Ez a várakozó hit egyszerűen azért hiányzik belőlük, mert bizonytalanok abban, hogy mi az Ő akarata velük kapcsolatban.

Emlékezzünk itt Jakab szavaira (Jakab 1:7): "Mert ne gondolja az az ember [aki nem rendelkezik várakozó hittel], hogy bármit is kaphat az Úrtól". Emlékezzünk vissza Krisztus saját (Márk 9:23) szavaira: "Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek.". Továbbá Márk 11:24: "Azért mondom nektek: Amit könyörgésetekben kérték, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen nektek."

Tehát minden görög tudónak el kell ismernie, hogy amikor Krisztus azt mondja:

"Minden lehetséges annak, aki hisz" (szó szerinti fordítás), és "Amit csak akartok [*panta hosa*], amikor imádkoztok, higgyétek, hogy megkaptátok, és megkapjátok", akkor *minden felelősséget a meghallgatott imáért ránk hárít, és magától elhárít*. Ezek a versek biztosan azt tanítják, hogy ha megvan bennünk a várakozó hit, amelyet Isten mindazoknak ad, akik valóban megfelelnek az Ő feltételeinek, akkor nincs olyan betegség, amelyet Ő ne gyógyítana meg.

Ha gondolatban, szóban és tettben teljesen a Szent Szellem irányítana minket, mindannyian csodákat látnánk, mind szellemi, mind fizikai csodákat. Miért? Efézus 3:20: "Annak pedig, aki képes bőségesen megtenni mindent, amit kérünk vagy gondolunk, a bennünk állandóan munkálkodó [jelen idejű rész] erő [*dunamis*, Szent Szellem ereje] szerint."

Figyeljük meg, Isten itt azt ígéri, hogy válaszol imáinkra, "bőségesen felülmúlva mindent, amit kérünk vagy gondolunk, a Szent Szellem ereje szerint, amely állandóan munkálkodik bennünk", és nem "a saját akarata szerint".

Olvasó, engedd, hogy a Szent Szellem irányítson téged gondolatban, szóban és tettben, és "kérjétek, amit csak akartok, és meglesz nektek" (János 15:17). Az "amit csak akartok" magában foglalja a gyógyulásodat is?

II. Fejezet

Az isteni gyógyítás csak az apostoli korszak egyházának szólt?

Sok bibliai tanító ma azt mondja, hogy a csodák kora az apostolok halálával elmúlt, ezért Krisztus ma már nem gyógyítja a betegeket. Vizsgáljuk meg ezt a témát, és derítsük ki magunk.

Hallgassuk meg Justinus Mártírt (Kr. u. 165), korának egyik nagy egyházi vezetőjét és tudósát:

Azt mondja: "Az egész világon és a te városodban számtalan démoni betegért sok keresztény emberünk, akik Jézus Krisztus nevében, akit Poncius Pilátus alatt keresztre feszítettek, ördögüzöket űztek, gyógyítottak és gyógyítanak, tehetetlenné téve és kiűzve az embereket megszálló ördögöket az emberekből, noha minden más ördögüző, valamint a varázsigéket és szert használók nem tudták meggyógyítani őket" (*Apol. II*, 6. fejezet).

Ez az apostoli, csodatevő erő aztán egészen Kr. u. 165-ig megvolt az Egyházban.

Hallgassunk Iréneuszra (Kr. u. 200):

"Azok, akik valóban az Ő tanítványai, akik kegyelmet kapnak tőle, az Ő nevében csodákat tesznek; és valóban ördögöket űznek ki. *Mások még gyógyítják a betegeket azáltal, hogy rájuk teszik a kezüket, és azok meggyógyulnak. Igen, sőt, mint mondtam, még halottakat is feltámasztottak, akik még sokáig köztünk maradtak*". (Vs. *Hermetika*, I. könyv, 32. fejezet). Tehát egészen Kr. u. 200-ig ugyanaz az apostoli, csodatevő erő volt az Egyházban.

Hallgassuk meg Origenészt (Kr. u. 250):

"És néhányan bizonyítékot adnak arra, hogy hitük által csodálatos hatalomra tesznek szert az általuk végzett gyógyítások által, és nem hívnak más nevet azok fölé, akiknek segítségre van szükségük, mint a mindenek Istenét és Jézusét, az Ő történetének említésével együtt. Mert mi is láttunk már sok embert megszabadulni ezek által súlyos csapásoktól, elmezavaroktól, örvültségtől és számtalan más betegségtől, amelyeket sem emberek, sem ördögök nem tudtak meggyógyítani" {*Contra Celsum III. könyv, 24. fejezet*}. {*Contra Celsum III. könyv, 24. fejezet*}. Tehát Kr. u. 250-ig ugyanaz az apostoli, csodatevő erő volt az Egyházban.

Hallgassunk Kélemenre (Kr. u. 275):²⁶ *T. J. McCrossan*

"Ők (a fiatal lelkészek) tehát bűjtöléssel és imádsággal tegyék közbenjárásaikat, és ne a tanulás jól hangolt és illően rendezett szavaival, *hanem mint olyan emberek, a k i k a gyógyítás ajándékát bizalommal kapták, Isten dicsőségére*" (*Episz. C. XII*).

Dr. Waterland (*Teremtés és megváltás*, 50. oldal) azt mondja:

"A csodatévő ajándékok legalább a harmadik évszázadban folytatódtak." Aztán elmondja, hogy Konstantin alatt az egyházat elárasztotta a világiasság, és jobban kezdett bízni a földi uralkodókban, mint Istenben. De azok, akik hűek maradtak Istenhez, még ekkor is látták, hogy csodák történtek az Ő nevében.

Mopsuestei Theodórosz (Kr. u. 429) azt mondja:

"*Sok pogányt gyógyítanak meg közöttünk a krisztusiak bármilyen betegségükből, olyan bőséges a csodák száma közöttünk*" (Christlieb - *Modern kételyek*, 321. oldal).

A. Bost tiszteletes (*History of United Brethren*, 17. oldal) idézi a híres Zinzendorf 1730-ban mondott szavait:

"Reménységgel hinni a gyökere az ajándékoknak, csodáknak; és *ezt a bizonyosságot szeretett egyházunknak köszönhetem, hogy ott apostoli erők nyilvánulnak meg*. Ennek kétségbevonhatatlan bizonyítékai voltak olyan dolgok, személyek és körülmények egyértelmű felfedezésében, amelyeket emberileg nem lehetett volna felfedezni, az önmagukban gyógyíthatatlan betegségek gyógyításában, mint a rák, a fogyatkozások, amikor a beteg a halál kínjaiban volt, mindezek ima vagy egyetlen szó által meggyógyultak".

Dr. A. J. Gordon (*Ministry of Healing*, 65. oldal - egy könyv, amelyet minden szentnek el kellene olvasnia) a Waldense hitvallásból idézi a következőket:

"Ami tehát a betegek megkenését illeti, hit cselekedetnek tartjuk, és őszintén, szívből valljuk, hogy a betegeket, ha kéri, jogosan kenheti meg olajjal az, aki velük együtt imádkozik, hogy az az apostolok által említett terv és cél és hatás szerint a test gyógyulására legyen hatásos, és valljuk, hogy az apostoli terv és gyakorlat szerint végzett ilyen megkenés gyógyító és hasznos lesz." A betegek megkenése az apostoli terv és gyakorlat szerint történik.

Nem csoda, hogy Dr. Gordon azt mondja (*Ministry of Healing*, 43. oldal): "Urunk személyes szolgálatából két áldásfolyam indult el, a gyógyítás és az újjászületés folyama; az egyik a test gyógyulására, a másik a Szellem gyógyulására, és ez a kettő egymás mellett folyt az apostoli korban. Vajon teljesen ésszerű-e azt feltételezni, hogy Isten szándéka az volt, hogy az egyik a Szellem egész korszaka alatt folyjon, a másik pedig elhalványuljon és teljesen eltűnjön egyetlen nemzedéken belül? Úgy gondoljuk, hogy nem."

Most, hogy bebizonyosodott, hogy mindenféle betegséget imával gyógyítottak egészen Kr. u. 1750-ig, a Zinzen napjaiig, hadd bizonyítsuk be neked, hogy Isten még ma is gyógyít mindenféle betegséget a hit imájára válaszul.

A gyógyítás modern csodái

(1) Violet M. Collins, Vancouver, B.C., végbélnyílás nélkül született. Torontóban a legjobb sebészek műtötték. Azt mondták, nem élhet. Megkenték és imádkoztak érte, és olyan normális lett, mint bármelyik másik lány.

(2) Mrs. H. R. Shortreed, Vancouver, B.C., cukorbetegségben szenvedett előrehaladott állapotban. Megkenték, imádkoztak érte és meggyógyult.

(3) Mrs. Jean C. Barker, West Vancouver, B.C., és Mrs. M. M. Meadows, Vancouver, B.C., mindkettőjüket szörnyű rákos megbetegedésekkel operálták. Mrs. Barkernek mindkét mellét eltávolították. Ezek a daganatok újra kinőttek. Mindkét nőt

megkenték és imádkoztak értük; ma már jól vannak.

(4) B. M. Colwell, Vancouver, B.C., imádsággal gyógyult meg a szörnyű dadogásból, amely gyermekkorától tartó szenvedés volt. Ez csodálatos gyógyulás volt.

(5) Reuben Mark Scotcher, Vancouver, B.C., kilenc évig "bélhurutban" szenvedett. Megműtötték, de sokat rosszabbodott. Megrepedt. Megkenték, imádkoztak érte és meggyógyította az Úr Jézus. Mr. Scotcher a Presbiteriánus lelkész.

(6) Mrs. Frances McClurg, Vancouver, B.C., volt 19 éve lebényt, és a látását majdnem teljesen elvesztette. Megkenték, imádkoztak érte, és Isten ereje teljesen meggyógyította. Ma a legapróbb tűt is befűzi.

(7) Mrs. Zeva Parker, Oklahoma City, Oklahoma, akit "Dare Devil French Bobby" néven ismertek, egy kétezer láb magas repülőgépből ugrott ki a vásár területén. Az ejtőernyő csak akkor nyílt ki, amikor már majdnem a földön volt. Három helyen eltört a háta, és hét bordája olyannyira eltörték, hogy átszúrták az izmokat. Kórházba szállították, és gipszbe tették. Az orvosok azt mondták, hogy soha nem fog járni. Azonnal meggyógyult, miközben Dr. C. S. Price alkalmán feküdt a priccsén. Megtért, de még nem imádkoztak érte. Csodálatos bizonyágtételével azóta sok lelket megnyert Krisztusnak.

(8) Ruby Dimmick kisasszony, az oregoni Albanyban élő J. F. Dimmick tiszteletes lánya gyermekkorában lebényt. Az egyik lába két hüvelykkel rövidebb maradt, mint a másik, és ez a végtag nem fejlődött úgy, mint a másik. Miközben a Metropolitan Churchben (Victoria, B.C.) ült Dr. Price alkalmán, Isten hirtelen megérintette. A lába kinyúlt, úgy fejlődött, mint a másik végtag, és azonnal meggyógyult. Ez 1923-ban történt, és a végtagja ma is jól van. Megjegyzendő, hogy érte sem imádkoztak még.

(9) Bertha Irvine kisasszony, Lebanon, Oregon, 19 éve volt rokkant. Négy műtét után nem tudott lábra állni támasz nélkül. Megkenték és imádkoztak érte, majd az evangélista így kiáltott: "Nővér, a názáreti Jézus nevében kelj fel és járj". Azonnal felállt, és fel-alá szaladt a folyosón. Az író jelen volt, amikor mind Miss Dimmick, mind Miss Irvine meggyógyult Isten ereje által. Miss Irvine 1922 novemberében gyógyult meg, és ma is jól van.

(10) Reginald Williams, West Vancouver, B.C., levágta a bal hüvelykujja felső részét a köröm alatti izületnél. Megkenték és imádkoztak érte, és Jézus nevére ez a rész újránőtt, körömmel együtt. Vizsgálja meg mindkét hüvelykujját, és most már nem tudja megmondani, hogy Isten melyikükön tette ezt a csodálatos csodát.

Olvasó, amit Isten tett ezekért a beteg szentekért, kész megtenni érte d is. Olvasd el újra a 56-58. oldalon idézett ígéreteket, majd térdelj le, és követeld a gyógyulásodat ezen ígérek hatalmával és azzal a ténnyel, hogy az Úr Jézus Krisztus meghalt a betegségedért és a bűneidért is.

Az író minden itt leírt esetért kezeskedik, és több olyan esetről is tud, amelyeknél ugyanolyan csodálatos gyógyulások történtek, mint az említettekénél. A legtöbb esetet a z *Arany Gabona* 1929. decemberi csodaszámából vettük.

Az író, miközben ezt a témát vizsgálta, megszerezte annak a 800 személynek a nevét és címét, akikért egy kampányban imádkoztak. Egy évvel később személyes látogatással és "válaszlevelezőlapok" kiküldésével mindezekkel felvette a kapcsolatot, és azt tapasztalta, hogy több mint 60 százalékuk meggyógyult, és azok közül, akik nem gyógyultak meg, a legtöbben azt mondták, hogy nagy szellemi áldásban részesültek. Bevallották, hogy inkább "remélni, tehát hinni", mint "tudni, tehát hinni" volt a hitük. Itt szeretnénk elmondani, hogy ennek a 800 embernek, akikért imádkoztak, a felének olyan problémái voltak, amelyek a fizikumuknak bajai vagy gyógyíthatatlannak, vagy nagyon nehezen gyógyíthatónak tartják.

III. Fejezet

Kifogások

I. Ha ma elvárhatjuk Istentől, hogy ima által meggyógyítsa a betegeket, miért ne várhatnánk el tőle azt is, hogy feltámassza a halottakat?

Mert sehol sincs megbízásunk arra, hogy feltámasszuk a halottakat, bár Iréneusz azt állítja (ahogyan már idéztük), hogy az ő idejében (Kr. u. 200) feltámasztották a halottakat.

A Márk 16:17,18-ban ezt olvassuk: "És ezek a jelek követik azokat, akik hisznek... ráteszik a kezüket a betegekre, és azok meggyógyulnak."

A Jakab 5:14,15 pedig ezt mondja: "Ha valaki beteg közöttetek, hívja a gyülekezet véneit, és imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében": És a hit imája megmenti a beteget, és az Úr feltámasztja őt." *Figyeljük meg, Isten itt nem azt mondta nekünk, hogy támasszuk fel a halottakat, hanem csak azt, hogy imádkozzunk a betegekért.*

II. Ha a gyógyulás az engesztelésben van, és egyes szentek nem gyógyulnak meg, akkor ezeknek a szenteknek arra kell következtetniük, hogy Isten szemében még mindig bűnösök és az Ő kárhozata alatt állnak, függetlenül attól, hogy milyen közel élnek Istenhez.

Ez a nagy ellentéte sok nagyszerű bibliai tanítónak az engesztelésben való gyógyulással szemben. Pál hadd válaszoljon erre az ellentetésre. Azt mondja (1Kor 11,29): "Mert aki méltatlanul eszik és iszik, az egyedül magának [*eauto*, reflexív névmás] eszi és issza a kárhozatot [*krima*, ítélet], nem érzékelve az Úr testét". A "megkülönböztet" szó itt a *diakrionon*, a *diakrino* prezent-ent részvétele, és azt jelenti, hogy "különbséget tesz".

Milyen különbségtételre utal itt? Olvassuk el az 1Korinthus 11:30-at: "Ezért [mert nem különböztetitek meg a kenyér és az bor, amikor részt vesz a szentségben] sokan gyengé, és betegek közöttetek, és sokan alszanak [korán halnak meg]."

Pál itt azt állítja, hogy sok keresztény gyenge és beteg, mások pedig azért haltak meg idő előtt, mert úgy vettek részt a szentségben, hogy nem értették meg - ahogy meg kellett volna érteniük - a kenyér és a bor jelentősége közötti nagy különbséget. Mi ez a különbség?

A 2Mózes 12:7-ben azt olvassuk, hogy az izraeliták az első húsvéti bárány vérével az ajtófélfára kenték, hogy megmeneküljenek Isten haragjától, de a 2Mózes 12:8-ban azt olvassuk, hogy Isten megparancsolta nekik, hogy az első húsvéti bárány húsát főzzék meg és egyék meg saját testi hasznukra.

Most olvassuk az 1Korinthusbeliekhez írt levél 5:7-et: "Mert Krisztus is, a mi húsvéti bárányunk, értünk áldozatul esett". Ha Krisztus a mi húsvéti bárányunk, akkor az Ő vére minden bizonnyal azért ontatott ki, hogy megmenten minket Isten haragjától a bűneink bocsánatán keresztül, és az Ő teste a mi testi hasznunkra lett összezúzva és összetörve. "A zúzódása által testileg meggyógyultatok" (1Péter 2:24, szó szerinti fordítás).

Ne feledjük, hogy ez a "meggyógyult" (*iaomai*) szó az Újszövetségben kivétel nélkül csak és mindig testi gyógyulásra utal, soha nem szellemi gyógyulásra. Ez minden görög tudós számára egyértelmű bizonyíték arra, hogy Péter itt a mi "testi gyógyulásunkról" beszél Krisztus szörnyű szenvedése által. Az 1Péter 2:24 valódi magyarázatát lásd a 44-55. oldalon.

Az 1Korinthus 6:19,20, amint azt világosan bebizonyítottuk, ugyanezt az igazságot tanítja, hogy Krisztus azért halt meg, hogy a testünket és a lelkünket is megváltsa. 1Korinthus 6:19,20: "Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Szellemnek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok. Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és szellemetekben, amelyek az Istenéi."

Vegyük észre, hogy testünket és szellemünket ugyanazzal az árral váltották meg, nevezetesen Krisztus vérével. Lásd a 47 -48. oldalon az 1Korinthus 6:19,20 valódi magyarázatát.

Bár Krisztus vére, a mi húsvéti bárányunk, azért ontatott ki, hogy megmenten minket Isten haragjától, és az Ő teste a mi testi hasznunkra lett megúúzva és összetörve, hogy bármely szent nem veszi észre ezt a különbséget, amikor a szentségben részesül, nem teszi őt bűnössé Isten előtt. Olvassuk újra az 1Korinthus 11:29-et: "Mert aki méltatlanul eszik és iszik, az egyedül magának [*eauffi*, reflexív névmás] eszi és issza a kárhozatot [*krima*, ítélet], mert nem becsüli meg az Úr testét." Ez az 1Korinthus 11:29.

Ha a szentségben való részesüléskor tudatlanságból vagy helytelen tanítás miatt nem vesszük észre a kenyér valódi jelentőségét, akkor csak magunkra hozunk ítéletet, hogy továbbra is betegnek kell maradnunk, vagy idő előtt meghalunk, de ez semmilyen módon nem befolyásolja az Isten előtt való helyünket. Ez itt a reflexív névmás (*eauto*) pontos jelentése. Ahogy Pál a Róma 8:1-ben kijelenti: "Nincs tehát most már semmiféle kárhoztatás [*katakrima*, ellene álló ítélet] azok számára, akik Krisztus Jézusban vannak".

Igen, a gyógyulás az engesztelésben van, de egyetlen szent sem bűnös Isten előtt, aki bármilyen okból nem veszi észre ezt a tényt; csak a betegsége fájdmát szenved el.

III. Ha a gyógyulás az engesztelésben van, akkor minden szentnek vérrel megvásárolt joga van a gyógyulásra; és mégsem gyógyul meg minden szent.

Egy bibliai tanító azt mondja: "Hozzá kell tennünk, hogy ha igaz lenne, hogy Krisztus meghalt a betegségeinkért, akkor az Ő engesztelő munkája ebben a tekintetben kudarcot vallott... . A legkiválóbb szentek ma a földön a bezárkózottak ezrei, akik türelemmel szenvednek és éneklük édes éneküket az éjszakában". (*A gyógyulás kérdése*, 74.,75. oldal).

Olvasó, Krisztus azért halt meg, hogy minden bűnöst megmenten? Igen, válaszolsz. Akkor minden bűnösnek ezen a világon vérrel megvásárolt joga van a megváltásra? Igen. De vajon minden bűnös üdvözü-e? Nem, csak egy nagyon kis százalékuk. Akkor az imént idézett író szerint Krisztus engesztelő munkája ebben a tekintetben is óriási kudarc.

Miért nem üdvözü minden bűnös, hiszen vérrel megvásárolt joguk van az üdvösségre? Mert nem hajlandók teljesíteni Isten feltételeit, ahogyan azokat a János 1:12,13; János 3:16,18,36; János 5:24; és a Róma 10:9,10-ben olvashatjuk.

Ugyanez a helyzet a testi gyógyulással is. *Minden szentnek vérrel megvásárolt joga van a gyógyulásra, de ezrek nem tudják, hogy gyógyulásukért ugyanolyan hitet kell gyakorolniuk Krisztus megsebzett testében, mint amelyet korábban az Ő kiontott vérében gyakoroltak üdvösségükért.*

A Lukács 7:50-ben Krisztus azt mondja egy szegény, bűnös asszonynak, ahogyan azt már korábban említettük: "A te hited megtartott téged". A "megtartott" szó itt a *sesoken*, a *sozo* jelenidő egyes szám 3., a *sozo*, megmentem. A Lukács 8:48-ban Krisztus azt mondja a szegény asszonynak, akinek tizenkét éve volt vérzése: "A te hited megtartott téged". Itt a "megtartott téged" szó ugyanez a szó, *sesoken*, a *sozo* jelenidő egyes szám 3. a *sozo*, megmentelek. Ez tehát egyértelmű bizonyíték arra, hogy ugyanaz a hit, amely megmenti a Szellemet, meggyógyítja a testet is. Sok szent nem érti ezt tudatlanságból vagy hamis tanítás miatt, és ezért nem gyógyulnak meg.

(1) *Abszolút át kell adnunk magunkat Istennek: 100 százalékos odaadást kell tennünk. János ezt tette, és minden imája meghallgatásra talált.* 1János 3:22: "Bármit kérünk, megkapjuk tőle, mert megtartjuk parancsolatait, és azt tesszük, ami kedves az ő szemében". János azt a gyakorlatot követte, hogy megtartotta Isten minden parancsolatát, és csak azt tette, ami helyes volt az Ő szemében, és ennek az lett az eredménye, hogy Isten minden imáját meghallgatta. Isten pedig nem személyválogató.

(2) *A szívünknek tisztának kell lennie.* Zsoltárok 66:18: "Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram."

Ne feledjétek, Isten látja azt, amit az emberek nem látnak.

(3) *Fel kell ismernünk, hogy testünk Istené,* és hogy minden szervünket kivétel nélkül úgy kell használnunk, ahogyan az Neki tetszik és az Ő dicsőségére szolgál, nem pedig a saját önző vagy érzéki örömeinkre. Olvassuk el az 1Korinthus 6:19,20 és a Róma 12:1 verseket.

(4) *Igazi várakozó hitet kell gyakorolnunk Isten ígéreteiben.*

(MEGJEGYZÉS: Isten megköveteli tőlünk, hogy legyen hitünk. Hit nélkül lehetetlen neki tetszeni (Zsidók 11:6). Ha Isten megköveteli, hogy legyen hitünk, amikor lehetetlen, hogy legyen hitünk, akkor jogunk van megkérdőjelezni az Ő igazságosságát. De ha a kezünkbe adja azokat az eszközöket, amelyekkel hitet lehet teremteni, akkor a felelősség rajtunk áll, hogy van-e hitünk. Ő biztosította az utat, amellyel mindenki hitet szerezhet - és Ő pontosan megmondta nekünk, hogyan szerezhetünk hitet. "Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által." (Róma 10:17). A hit Isten Igéjéből nő ki. Elmélkedj az Igén. Ássatok mélyen bele, és táplálkozzatok belőle. Amilyen a természetes táplálék a fizikai embernek, Isten Igéje olyan a szellemi embernek. Ez a hit tápláléka. Hitet termel. Valójában nincs más módja a hit biztosításának. - Kenneth E. Hagin)

IV. Prédikátorok és bibliai tanítók százai tiltakoznak ma az isteni gyógyítás ellen a Jakab 5:14,15 miatt:

"Ha valaki beteg közöttetek, hívja a gyülekezet véneit, és imádkozzanak érte, kenjék meg olajjal az Úr nevében: És a hit imája megtartja a beteget, és az Úr fel segíti őt; és ha bűnöket követett el, azok megbocsáttatnak neki."

Ezek a személyek két okból ellenzik, hogy az egyház vénjei ma engedelmeskedjenek ennek a parancsoknak:

(1) Szerintük Jakab levele egyáltalán nem ennek az egyházi korszaknak szól, hanem a tizenkét szétszórt törzsnek, vagy ahogy mások tanítják, a nyomorúságos időszak zsidóságának.

(2) Mert a görög *aleipsantes* szó, a címzésben.

Felkent, valójában azt jelenti, hogy "megmasszírozta", vagy "bekente" olajjal azt, akiért imádkozni kell - tehát az olajat gyógyszerként használta -, és nem azt jelenti, hogy egyszerűen csak megérintette olajjal a bőrfelületet, ahogy ma mindenki teszi, amikor a betegekért imádkozik. Az olaj ilyen használata - mindezek az ellenvetések azt mondják nekünk - a *chrio* szót követelné meg, nem pedig az *aleipho* szót, amelyet a Jakab 5:14-ben használunk.

Hadd adjunk itt öt nagyszerű szentírási okot, amiért tudjuk, hogy Jakab levele erre az egyházi korszakra vonatkozik, és nem egyedül a tizenkét szétszórt törzsre vagy a nyomorúságos időszak zsidóságára.

(1) A "Szeretett testvéreim" szavak használata bizonyítja, hogy Jakab levele erre az egyházi korszakra vonatkozik. Jakab háromszor használja ezt a kifejezést. Jakab 1:16: "Ne tévedjeteK, szeretett [agapetoi] testvéreim". Jakab 1:19: "Ezért, szeretett [agapetoi] testvéreim". Jakab 2:5, "Hallgassatok, szeretett [agapetoi] testvéreim."

Pál csak akkor használja ezeket a szavakat, amikor az egyház szentjeire utal. 1Korinthus 15:58: "Ezért, szeretett [agapetoi] testvéreim, legyetek állhatatosak" stb. Filippi 4:1, "Testvéreim, drágán szeretett [agapetoi] és vágyott testvéreim, örömöm és koronám" stb.

Ez az *agapetoi* szó, ahogy minden igazi görög tudósnak be kell látnia, az Újszövetségben kivétel nélkül mindig az egyház szentjeire utal, mint az 1János 3:2-ben: "Szeretteim [agapetoi], most már Isten fiai vagyunk" stb.

A görög nyelvben a szeretetre különböző szavak vannak. A *phileo* azt jelenti, hogy szeretni, mint egy barátot; *a stergo*, szeretni abban az értelemben, hogy szeretni, de az erős szó az *agapao*, amelyet mindig Isten szeretetére használnak. (Lásd János 3:16.) Az egész Újszövetségben az ezzel az *agapao* igével, vagy az *agapé* főnévvel, vagy az *agapetoi* melléknévvel kifejezett szeretet mindig Isten saját szeretetére utal, vagy arra a szeretetre, amelyet Isten Szent Szelleme teremtett az ember szívében.

Amikor tehát a "szeretett" (agapetoi) vagy "szeretett testvéreim" (adelphoi mou agapetoi) kifejezéssel találkozunk, ezek a kifejezések kivétel nélkül mindig az egyház szentjeire vonatkoznak.

Nos, mint már megmutattuk, Jakab háromszor használja ezeket a kifejezéseket. Ezért teljes bizonyossággal tudjuk, hogy Jakab könyve a mai egyházi szenteknek szól. Minden más következtetés csak tudománytalan ostobaság, amely a görög nyelv sajnálatos tudatlanságáról árulkodik; különösen a Galata 3:28 fényében, ahol azt olvassuk, hogy az Egyházban "Nincs zsidó és nincs görög, nincs szolga és nincs szabad, nincs férfi és nincs nő, mert mindnyájan egyek vagytok Krisztus Jézusban".

A címzésről ez kifejezés "Az én szeretett [agapetoi] testvérek", tudjuk, hogy ez a tizenkét szétszórt törzs keresztény zsidóknak kellett lenniük, és ezért Krisztus egyházának tagjai.

Ha ez így van, akkor ez az epizód ugyanúgy szól nekünk, pogányoknak, mint nekik.

Hogy miért? Efézus 2:14: "Mert ő [Krisztus] a mi békességünk, aki mindkettőt [zsidót és pogányt] egyé tette, és lerontotta a közöttük lévő közbevetett választófalat".

(2) Ismét tudjuk, hogy Jakab levele erre az egyházi korszakra vonatkozik, mert maga Jakab is így nyilatkozik.

Jakab 5:14: "Ha valaki beteg közöttetek, hívja a gyülekezet véneit [ekkléziát]."

Nemrég hallottunk egy sokat reklámozott bibliatanárt Seattle-ben kijelenteni, hogy a Jakab 5:14-ben a "gyülekezet" szónak "zsinagógának" (*sunagoge*) kellene lennie. Ez teljesen abszurd, mert Jakab azt mondja: "Hívjátok a gyülekezet véneit [ekklésia]". Ez a szó pedig *ekklésia* azt jelenti, hogy egyház, és az *ek*, *ki*, és *kaleo*, hívom szóból származik - azok, akiket a világból hívtak el, hogy Krisztust imádják. Nos, kik alkotják az egyházat (*ekkléziát*)? Olvassuk el az Apostolok Cselekedetei 2:47- et: "És az Úr naponta hozzáadá az egyházhoz azokat, akik üdvözülni akartak". Akkor minden üdvözült ember, akár a tizenkét szétszórt törzsből, akár a pogányok közül, Jakab idejében az *ekklésia* (egyház) tagja volt, tehát amit Jakab akkor az egyháznak írt, az ma Krisztus egyházának szól. Minden más következtetés csak tudománytalan ostobaság.

Olvassó, amikor Jakab azt mondja (Jakab 5:14), "Beteg-e valaki közöttetek? hívja [felszólító mód] a gyülekezet [ekklésia] véneit", miért is figyelniénk az isteni gyógyítás ellenzőire, akiknek elméjét annyira eltorzította a keserű előítélet, hogy tagadják, hogy Jakab itt a gyülekezethez (*ekklésiához*) írt, hanem csak olyan zsidókhöz, akik nem voltak egyháztagok? Jobb, ha hiszünk Jakab saját szavainak (Jakab 5:14), és úgy cselekszünk, ahogy Pál tanácsolja, hogy ilyen körülmények között cselekedjünk. Róma 3:3,4: "De hát hogy ha némelyek nem hittek? Vajon azoknak hitetlensége nem teszi-e hiábavalóvá az Istennek hűségét? Távol legyen. Sőt inkább az Isten legyen igaz, minden ember pedig hazug, "

(3) ³² Tehát teljesen biztosak vagyunk abban, hogy ez a levél erre az egyházi korszakra vonatkozik, mert Jakab az *en eschatais hemerais* (az utolsó napokban) kifejezést használja. Jakab 5:3: "Kincset halmoztatok össze az utolsó napokra".

Mivel ezek a szavak máshol is szerepelnek az Újszövetségben, felfedezhetjük a pontos időt, amelyre Jakab itt utal.

Az ApCsel 2:17-ben Péter azt mondja: "És léssen az utolsó napokban [*en tais eschatais hemerais*], azt mondja az Úr, kiárasztom az én Szellememet minden testre" stb. Péter szerint tehát "az utolsó napok" az az idő, amikor a Szent Szellem itt lesz, mert akkor fog kiáradni minden testre. Amikor tehát Jakab azt mondja (Jakab 5:30): "Kincset halmoztatok fel az utolsó napokra", akkor arról az időről beszél, amikor a Szent Szellem itt lesz, tehát egészen biztosan erre az egyházi korszakra utal, közvetlenül Krisztus második eljövetele előtt, és nem a nyomorúság idejére, amikor a Szent Szellem már felment az egyházzal. Lásd 2Thesszalonika 2:7,8.

A 2Timóteus 3:1-4-ben ezt olvassuk: " Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háladatlanok, tisztátalanok, Szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértékletlenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői. Árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői."

Mindazok, akik hisznek Krisztus második eljövetelében, ezeket a szavakat idézik, hogy bizonyítsák, hogy Pál apostol szemléletes leírása szerint "az utolsó napokban vagyunk", és Jakab azt mondja (5:3): "Kincseket halmoztatok fel az utolsó napokban..."

"napok." Mivel Jakab itt pontosan ugyanazokat a szavakat használja, mint Pál a 2Timóteus 3:1- ben, vagyis *en eschatais hemerais* (az utolsó napokban), csak arra következtethetünk, hogy pontosan ugyanarról az időről beszél, mint Pál, vagyis arról az időről, közvetlenül az Úr Jézus visszatérése előtt, az Ő szentjeiért.

A 2Péter 3:3,4-ben ezt olvassuk: "Tudván azt először, hogy az utolsó napokban jönnek a gúnyolódók, akik a maguk kívánságai szerint járnak, és azt mondják: Hol van az ő eljövetelének ígérete?". Itt az "utolsó napok" kifejezés pontosan ugyanarra az időre utal, mint a 2Timóteus 3:1; vagyis a *parúzia*, vagyis Krisztusnak a szentjeiért való eljövetele előtti időre. Akkor egészen biztosan, amikor Jakab azt mondja (5:3): "Kincset halmoztatok össze az utolsó napokban", akkor ő is arra az időre utal, amely közvetlenül az Úrnak az Ő szentjeiért való visszajövetele előtt van. Így ismét teljesen biztosak lehetünk abban, hogy ez a levél ennek az egyházi korszaknak minden szentjéhez szól, és nem a nyomorúságos időszak zsidóinak, vagy a tizenkét szétszórt törzsnek Jakab saját korában.

(4) A Jakab 5:7,8 ismét egyértelmű bizonyítékot szolgáltat arra, hogy ez a levél erre az egyházi korszakra vonatkozik. Jakab 5:7,8: "Legyetek tehát türelmesek, testvérek, az Úr eljöveteléig [*parúzia*].

... Legyetek ti is türelmesek, erősítsétek meg szíveteket, mert közeledik az Úr eljövetele [*parúziája*]."

Ha ez az "Úr eljövetele" (*parúzia*), amelyről Jakab beszél, Krisztus eljövetele az Ő szentjeiért, akkor Jakab egészen biztosan ennek az egyházi korszaknak minden szentjéhez írja levelét.

Vizsgáljuk meg az Úrnak ezt az eljövetelét, amelyet Jakab itt *parúziának* nevez, egy szó, amely szó szerint azt jelenti: "együttlét" vagy "jelenlét" (1. *otlét, jelentlét* 2. *eljövetel, megérkezés, látogatás*.)

A különböző feltámadásokról szólva Pál azt mondja (1Kor 15:23): "De mindenki a maga rendje szerint: Krisztus az első zsenge; azután azok, akik Krisztuséi lesznek az ő eljövetelekor [*parúzia*]." Itt minden bibliatanulmányozó elismeri, hogy Pál Krisztusnak az Ő szentjeiért való eljöveteléről beszél. Az 1Thesszalonika 4:15-17 ezt nagyon világossá teszi: "Mert ezt mondjuk nektek az Úr igéje által, hogy mi, akik élünk és megmaradunk az Úr eljöveteléig, nem akadályozzuk [nem előzzük meg] azokat, akik elaludtak. Mert maga az Úr fog leszállni a mennyből

kiáltással, az arkangyal hangjával és az Isten harsonájával; és a Krisztusban meghaltak támadnak fel először; azután mi, akik élünk és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk a felhőkön, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben; és így leszünk [a szentek] örökké az Úrral." (A szentek).

Ezután a halott szentek feltámadnak, és a *parúziánál* az élő szentekkel együtt elragadtatnak.

Most, hogy meggyőzően bizonyítottuk, hogy a *parúzia* Krisztus eljövetele az Ő egyházának szentjeiért, olvassuk újra a Jakab 5:7,8-at: "Legyetek tehát türelmesek, testvéreim, az Úr eljöveteleig [*parúzia*].... Ti is legyetek türelmesek ... mert közeledik az Úr eljövetele [*parúzia*]."

Az elkerülhetetlen és egyetlen következtetés, amelyet az elfogulatlan elmék levonhatnak ezekből a szavakból, az, hogy Jakab az egyház minden szentjéhez írt, zsidókhöz és pogányokhoz egyaránt, mert arra buzdítja őket, hogy készüljenek fel a *parúziára*, amely Krisztus eljövetele az Ő egyházának szentjeiért.

Összefoglalva: Négy megcáfolhatatlan okot adtunk arra, hogy miért lehetünk biztosak abban, hogy Jakab levele az egyházi korszak szentjeihez szól.

(1) Mert a Jakab által használt "szeretett [*agapetoi*] testvéreim" szavak az Újszövetségben csak az egyház szentjeinek és senki másnak a megjelölésére használatosak.

(2) Mert Jakab kijelenti, hogy ő maga írja az egyház szentjeihez. Jakab 5:14: "Ha valaki közületek beteg, hívja a gyülekezet véneit [*ekklesia*]" stb.

(3) Mert Jakab egy olyan népnek ír, amely "az utolsó napokban" (*en eschatais hemerai*) él, amely kifejezés erre az egyházi korszakra utal, közvetlenül Urunk második eljövetele előtt.

(4) Mert Jakab arra buzdítja a népet, amelyhez ír, hogy ne feledjék, hogy közeledik a *parúzia* (Krisztus eljövetele az Ő egyházáért).

(5) *De van egy ötödik nagy ok, amiért minden görög tudós biztosan tudja, hogy Jakab levele erre az egyházi korszakra vonatkozik. Jakab azt állítja, hogy a Szent Szellem már akkor is ott lakozott azokban a személyekben, akiknek írt.*

Jakab 4:5: "Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás hiába mondja: Irigységre kívánkozik a lélek, amely bennünk lakozik?" Szó szerint ez így hangzik: "A Szellem, amely b e n n ü n k lakott", vagy "a Szellem, amely belénk költözött, hogy bennünk maradjon" (*katokesen*). Ennek a *katokesen* igének a használata, a *katoikeo* 1. aorisztikus, 3. egyes szám, a *katoikeo*, lakozom, meggyőzően bizonyítja, hogy Jakab itt a Szent Szellemről beszél, és nem az ember saját szelleméről.

Ez arra a következtetésre kényszerít bennünket, hogy Jakab egy olyan népnek írta levelét, amelybe a Szent Szellem azért jött, hogy ott lakjon, és hogy ott maradjon, amint láttuk, a *parúziáig*, amikor Krisztus eljön az Ő egyházáért.

Ezen öt ok ismeretében mit kell gondolniunk azoknak a bibliatanítóknak és szellemipásztoroknak a görög tudományáról, akik azt mondják, hogy Jakab levele nem erre az egyházi korszakra való?

Nem akarunk kíméletlenek lenni, de az imént említett öt ok fényében a leghatározottabban kijelentjük, hogy egyetlen biblia tanító vagy prédikátor - hacsak nem vakítja el az előítélet - sem fogja azt állítani, hogy Jakab levele nem erre a Egyházi korszakra szól, hanem azok, akik vagy egyáltalán nem ismerik a görög nyelvet, vagy olyan tökéletlenül ismerik ezt a csodálatos nyelvet, hogy az használhatatlan számukra Isten Igéjének magyarázatában.

Mivel Jakab levele erre az egyházi korszakra vonatkozik, a *parúziáig* (Urunk eljöveteleig), és mivel a Jakab 5:14,15 a testi betegségre vonatkozik, nem lenne jobb, ha itt (Jakab 5:14,15) Krisztus parancsának engedelmeskednénk? "Ha valaki beteg

közöttetek, hívja a gyülekezet véreit; és imádkozzanak fölötte, kenjék meg olajjal az Úr nevében: És a hit imája **megmenti** [NEM pedig valószínűleg megfogja menteni!] a beteget, és az Úr felsegíti őt." ³⁴ ^{T. J. McCran}

Megkenés olajjal

Az isteni gyógyítás ellenzői ma azt mondják, hogy a Jakab 5:14-ben a görög "felkenés" (*aleipsantes*, felkent) szó mindig azt jelenti, hogy "megmasszírozni, bekenni, bedörzsölni" az egész testet, vagy a test bizonyos részét, mint amikor Krisztus lábát kenték meg (Lukács 7:38).

Ezek az ellenzők azt mondják, hogy nincs egyetlen olyan hely sem a görög irodalomban, ahol ez az *aleifó* szó ne jelentené azt, hogy "masszírozni, bekenni, bedörzsölni", és ez egyértelmű bizonyíték arra, hogy Isten a Jakab 5:14-ben szereplő olajat a betegség gyógyítására szánja. Ebből arra következtetnek, hogy a Jakab 5:14 nemcsak arra tanít bennünket, hogy imádkozzunk a betegekért, hanem arra is, hogy használjunk gyógyító szereket. Ez komoly ellenvetés, ha igaz, ezért végezzünk alapos vizsgálatot.

Olvassuk el a Jakab 5:15-öt, és nézzük meg, hogy az "olajjal való megkenés" szerepet játszik-e a betegek gyógyításában. Jakab 5:15: "És a hit imája megmenti a beteget [nem az olajjal való megkenés], és az Úr felsegíti őt". Az "olajjal való megkenésnek" tehát semmilyen szerepet nem szabadott játszania a betegek meggyógyításában; erre csak a hit imája volt képes.

Mi a jelentősége tehát az olajjal való megkenésnek a Jakab 5:14-ben?

A görög szó az *aleipsantes*, az *aleipho*, felkenem, 1. aorisztikus partikulája, és ezért szó szerint azt jelenti: "felkentem".

Itt csak annyit mondhatunk, hogy ez a szó, az *aleifó* valóban azt jelenti, hogy "masszírozni, bedörzsölni (Ezékiel 13:10,11 a *szeptuagintában*) és bekenni" (Ezékiel 22:28 a *szeptuagintában*), de ezt a szót egy másik értelemben is használják, amit az isteni gyógyítás minden ellenzője figyelmen kívül hagyott, vagy ami valószínűbb, hogy soha nem is látott.

Vizsgáljuk meg itt a 2Mózes 40:13 és 15-öt a *szeptuagintában* (a Krisztus által leginkább használt változat), és világosan látni fogjuk az olajjal való megkenés szentírási magyarázatát a Jakab 5:14-ben.

A 2Mózes 40:13-ban Isten azt mondja Mózesnek: "És öltöztess fel Áront szent ruhába, és kend fel [*khrió*] őt, és szenteld meg őt" stb.

Mózes 40:14,15-ben azt mondja Isten Mózesnek: "És hozd fel az ő [Áron] fiait, és öltöztess fel őket. És kend fel [*aleipseis*] őket, ahogyan az ő atyjukat is felkented" stb.

A "mint" szó itt a görög *hon tropon* kifejezés, és szó szerint azt jelenti, hogy "milyen módon". Ez a kifejezés egzaktnak kijelentette, hogy Mózesnek ugyanolyan módon kell felkennie Áron fiait, mint ahogyan magát Áront is felkenték.

Nézd meg Babbitt *görög nyelvtanát*, 186. oldal, vagy bármely más jó görög nyelvtant, és meg fogod találni, hogy a *tropon*, a *troposz* akkusatívusza, gyakran használatos ebben a határozói értelemben, mint az ApCsel 1:11-ben: "... ez a Jézus, aki felvétellett tőletek a mennybe, úgy fog eljönni, ahogyan [*hon tropon*] láttátok őt a mennybe menni."

De miért használja Isten a *chrio* szót (a bőr felszínének érintésével kenem fel), amikor Áron felkenését mondja, és az *aleifo* szót, amikor Áron fiait keni fel, *holott Mózesnek azt parancsolja, hogy az apát és a fiaikat is ugyanígy kenje fel?* E két különböző szó használatával Isten tudatni akarta velünk, hogy az Ő szemében nagy különbség van Áron és fiai között.

Mi volt ez a különbség? Hadd idézzek itt C.

H. M.'s *Notes on Leviticus*, 20. oldal: "Ha Áron Krisztus előképe volt, akkor Áron háza Krisztus házának előképe volt, ahogyan a Zsidókhoz írt levél 3. fejezet 6-ban olvassuk: "Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, akinek háza mi vagyunk." És ismét: 'Íme, én és a gyermekek, akiket Isten adott nekem'."

Mivel Áron Krisztus, a mi nagy főpapunk előképe volt, Isten ugyanazt a szót (*chrio*) használja a Szent Szellemmel való felkenés kifejezésére (Lukács 4:18). Áron fiai azonban csak Krisztus egyházának előképei voltak. "Háza", vagyis a gyermekek, akiket Isten Krisztusnak adott; ezért az ő felkenésüket a kevésbé magasztos szóval (*aleifo*) fejezi ki. *De ne feledjük, hogy Áron fiait ugyanolyan módon kenték fel, mint magát Áront, egyszerűen a bőr felületének érintésével, bár más szót használnak ennek a felkenésnek az leírására; nevezetesen az aleipho-t, ugyanazt a szót találjuk a Jakab 5:14-ben.*

Itt van tehát ennek az *aleipsantes* szónak az igazi szentírási magyarázata a Jakab 5:14-ben. Amikor ma megkenünk egy beteg szentet olajjal, a bőrfelület érintésével, ahogyan Áron fiait megkenték a 2Mózes 40:15-ben, akkor elismerjük azt az áldott tényt, hogy ez az ember újjászületett, és az egyházhoz, Krisztushoz, a mi nagy főpapunk házához tartozik, és ezért tökéletes joga van arra, hogy Krisztus megváltó szeretetének minden előnyére igényt tartson.

T. J. McCrossan
IV. Fejezet

Miért nem gyógyul meg oly sok Isten igaz szentje?

(1) *Sok szent nem gyógyul meg a hamis tanítás miatt.*

Azt tanították nekik, hogy a betegséget és a fájdalmat maga Isten küldi, hogy megfenyítse őket, és teljesen engedelmeskedjenek az Ő akaratának. Zsidókhöz írt levél 12:6: "Mert akit az Úr szeret, azt megfenyíti, és megostoroz minden fiút, akit befogad".

Ezek a kedves szentek türelemért imádkoznak, hogy engedelmeskedjenek Isten akaratának, aki (mint feltételezik) oly súlyosan sújtotta őket, és mégis azonnal orvosért és ápolóért küldenek, és elkezdnek gyógyszert szedni vagy műtétet végezni, hogy megszabaduljanak ettől a kellemetlen élménytől, amelyet, úgy vélik, Isten azért hozott rájuk, hogy megszépítse jellemüket. Vajon ez az Isten akaratának való engedelmisség, ha valaki valóban hiszi, hogy ezt a betegséget Isten küldte? Nem!

Ezek a szentek nem imádkozhatják a hit imáját, hogy meggyógyuljanak, mert hisznek abban, hogy Isten akarata, hogy betegek legyenek, de minden lelkiismeret-furdalás nélkül küldhetnek orvosért, és minden lehetséges emberi gyógymódot felhasználhatnak, hogy megszabaduljanak attól, amit Isten a javukra küldött. Az emberi természet valóban furcsa dolog.

Emlékezzünk csak vissza Krisztus szavaira (Mt 9:12): "Akik egészségesek, azoknak nincs szükségük orvosra, hanem azoknak, akik betegek". Ez igaz. Minden beteg embernek szüksége van orvosra, és ha valamilyen okból nem tud várakozó hitet gyakorolni Krisztus, a Nagy Orvos ígéreteiben, akkor minden ilyen embernek orvosért kell küldenie. Dicsérjük Istent a sok nemes orvosért földünkön, akik éjjel-nappal, jó vagy rossz időben kimennek, hogy enyhítsék a szenvedést. Sokan gyakran mérföldeket vezetnek, hogy a szegény embereket szolgálják, noha tudják, hogy ők nem kapnak egy dollárt sem. Orvosaink között ma sok olyan nemes ember van, akik hisznek az imában, és mindig Isten segítségét kérik, mielőtt felírnának vagy elvégeznének egy műtétet.

Isten áldja meg földünk nemes orvosait, és az isteni gyógyítás egyetlen képviselője se mondjon vagy írjon ellenük egy rossz szót sem.

Ha a keresztény emberek betegek, és bármilyen okból nem tudnak megfelelni Isten feltételeinek, hogy átadja nekik az elvárt hitet, akkor keressenek orvost, és minél hamarabb, annál jobb.

Sok nagyszerű keresztény nem gyógyul meg az ima által, mert nem tudják imádkozni a várakozó hit imáját.

Azt mondják: "Talán Isten még nem akar meggyógyítani engem", és ez a "talán" kétséget ébreszt a szívükben. Jakab azt mondja (Jakab 1:7): "Ne gondolja az az ember [aki kételkedik a szívében], hogy bármit is kaphat az Úrtól".

Minden ilyen szentnek el kellene olvasnia az 1 Thessalonika 4:3-t: "Mert ez az Isten akarata, a ti megszentelődésetek".

(2) *Más szentek nem gyógyulnak meg, mert mindig azzal a kikötéssel kérnek, hogy "ha a te akaratod".*

Nem hibáztathatjuk őket, hiszen olyan könyvekben, mint *A gyógyítás kérdése*, a 127-128.

oldalon olvashatjuk: "A hívő imádság leglényegesebb eleme, hogy az Ő akarata szerint kérjünk. Nem azt mondja: "Ha valamit a mi akaratunk szerint kérünk, meghallgat minket", hanem: "Ha valamit az Ő akarata szerint kérünk, meghallgat minket" (1Jn 5:14). E nélkül az imádság nem igazi imádság, nem is igazi hit, hanem diktálás Istennek, ami bizonyára ellenszenvesebb számára, mint amikor egy gyermek odamegy a földi apjához,

és ragaszkodik ahhoz, hogy megkapja azt, amiről az apa tudja, hogy csak fájdalmat okozna a gyermekének. A legmagasabb ima, amelyet agyag ajkak imádkozhatnak, az az ima, amelyet Isten Fia imádkozott a sötét Gecsemánében: "Mégsem az én akaratom, hanem a te akaratom legyen meg. És így imádkozik még mindig Isten gyermeke, és az ilyen ima elfogadható és kedves az Ő szemében." (Lásd a III. jegyzetet, Függelék jegyzetek.)

Az ilyen hamis tanítások ma annyira elterjedtek, nem csoda, hogy a szentek többsége keveset vagy semmit sem tud az isteni gyógyításról.

Az 1 János 5:14,15-ben ezt olvassuk: "És ez a bizalmunk benne, hogy ha valamit kérünk az ő akarata szerint, meghallgat bennünket: És ha tudjuk, hogy meghallgat minket, bármit is kérünk, tudjuk, hogy megvan a kérésünk, amit tőle kívántunk."

Ki írta ezeket a szavakat? János. De János írta (János 15:7): "Ha bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz nektek".

Figyeljük meg, János itt kijelenti, hogy bizonyos feltételek mellett kérhetünk a saját akaratumk szerint, és imáink meghallgatásra találnak.

János azt is elmondja, hogy ő maga is megkapta Istentől mindazt, amit kért, és elmondja, hogyan tehetjük ugyanezt mi is. 1János 3:22: "És amit kérünk, azt tőle kapjuk, mert megtartjuk az ő parancsolatait, és azt tesszük, ami kedves az ő szemében".

Amikor az isteni gyógyítás ellenzői olyan gyakran idézik az 1János 5:14-et, miért nem idézik soha a János 15:7-et, az 1 János 3:22-t és a Máté 15:21-28-at? A Máté 15:21-28-ban Krisztus a végsőkig próbára teszi annak a szirofóniciai anyának a hitét, aki elhozta démonoktól megszállt lányát, majd ezt mondja neki: "Ó, asszony, nagy a te hited: legyen neked, ahogy akarod. És a lánya attól az órától kezdve meggyógyult."

Az isteni gyógyítás ellenzői csak azért nem idézik ezeket a részeket, mert azok bizonyítják, hogy az imáról szóló tanításuk teljesen hamis, és túlságosan előítéletesek az isteni gyógyítással szemben ahhoz, hogy egyenesen szembenézzenek Isten igazságával.

Andrew Murray valóban azt mondja: "Egyszerűen lehetetlen hittel imádkozni, ha nem vagyunk biztosak abban, hogy Isten akarata szerint kérünk. Amíg valaki így imádkozik, a 'ha a te akaratom' kikötést beillesztve, addig alázattal imádkozik, de ez nem a hit imája."

Akkor senki sem imádkozhatja a hit imáját, amely megmenti a beteget (Jakab 5:15), és nem teheti bele a "ha a te akaratom" kikötést.

Amikor egy nagyon beteg emberért imádkozunk, és kérjük Istent, hogy gyógyítsa meg, ha ez az Ő akarata, akkor gyakorlatilag azt mondjuk: "Uram, nem tudom, hogy Te meg akarod-e gyógyítani ezt az embert, vagy hagyod meghalni, de bármit is teszel, Uram, nekem tetszeni fog, ezért ne hagyd, hogy a kérésem, hogy éljen, bármiben is különbözzön Tőled." Az ilyen ima fatalizmusról árulkodik, nem pedig hitről.

A Márk 11:22-24-ben ezt olvassuk: "Higgyetek Istenben. Mert bizony mondom nektek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: "Kelj fel és ugorjál a tengerbe!", és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik, az megkapja, amit mond. Ezért mondom nektek: A m i t csak akartok, amikor imádkoztok, higgyétek, hogy megkapjátok [elabete, megkaptátok], és megkapjátok."

Figyeljük meg a szavakat: "és nem kételkedik a szívében." Ahhoz, hogy a hit imáját imádkozzuk, Krisztus azt mondja, kérnünk kell, és nem kételkednünk a szívünkben. Nos, senki sem imádkozhatja ezt a hit imáját, hacsak nem tudja biztosan, hogy Isten akarata az, hogy meggyógyítsa azt, akiért imádkozik. Amikor a "ha a te akaratom" kikötést teszünk, az mindig annak elismerése, hogy nem a hit imáját imádkozzuk, hanem hogy a saját szívünkben van kétség; és Jakab azt mondja (Jakab 1:7): "Ne gondolja az az ember [aki kétséggel a szívében imádkozik], hogy bármit is kap az Úrtól".

Igen, amikor a hit imáját imádkozzuk a gyógyulásért, hinnünk kell, hogy már megkaptuk azt, amiért imádkoztunk, és nem szabad kételkednünk ebben a tényben (Márk 11:22-24). De egy ilyen imát nem lehet felajánlani, ha nem tudjuk, hogy Isten akarata a gyógyulás.

Itt van egy bűnös, akit megpróbálsz Krisztushoz vezetni. Azt kérdezi tőled: "Nem

tudja már Isten³⁸, hogy üdvözülök-e vagy elveszek?". "Igen" - válaszolod. Erre azt mondja: "Nos, ha üdvözülni fogok, akkor üdvözülni fogok, ha pedig elveszek, akkor elveszek, tehát minden Istentől függ. Nekem nincs felelősségem ebben a kérdésben."

Ezt fatalizmusnak neveznéd, nem hitnek, és elmagyaráznád neki, hogy az üdvösséghez meg kell felelnie Isten üdvösségi feltételeinek. Éppen így, szeretteim, amikor a betegekért imádkoztok, és a "ha a te akaratod" kikötést teszitek hozzá, akkor a gyógyulás minden felelősségét Istenre hárítjátok, és magatokra egyáltalán nem vállaljátok. Elfelejtitek, hogy Krisztus meghatározott bizonyos kemény és határozott feltételeket, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy Ő válaszoljon az imára.

Olvassátok el a Máté 21:22-t: "És mindent, amit imádságban kérni fogtok, és hisztek, megkapjátok". Told be a "ha a te akaratod" szöveget, és nem kérhetsz "hittel", mert akkor minden felelősséget Istenre hárítasz, és magadra nem vállalsz semmit.

A Márk 9:22-ben egy démonoktól megszállt fiú apja így szól Jézushoz: "Ha tehetsz valamit, könyörülj rajtunk, és segíts rajtunk". Krisztus így válaszol (Márk 9:23): "Ha hinni tudsz, minden lehetséges annak, aki hisz". Erre az apa így kiált fel: "Uram, hiszek, segítsd meg az én hitetlenségemet!" Krisztus pedig azonnal meggyógyította a fiát. Krisztus tudatta vele, hogy a "ha" (a gyógyulás felelőssége) nem rajta, hanem magán az apán múlik. Mennyire elfelejtik ezt egyesek.

Olvassuk el újra a Márk 11:22-24-et, és lássuk, hogy Isten minden felelősséget ránk hárít a meghallgatott imáért. Itt azt mondja, olyan világosan, ahogyan azt a nyelv csak ki tudja fejezni, hogy a meghallgatott ima egyáltalán nem az Ő akaratától függ, mert mindig az Ő akarata, hogy meghallgassa bármelyik gyermekének imáját, aki teljesíti a várakozó hit egyetlen feltételét. Gondolkodjatok most, miközben olvassátok:

Márk 11:22-24: "Jézus pedig felelvén, monda nékik: Higgyetek Istenben. Mert bizony mondom nektek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek [mind a szó szerinti hegynek, mind a betegség hegyének]: "Kelj fel és ugorjál a tengerbe!", és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik, az megkapja, amit mond. Ezért mondom nektek: Amit [ez minden betegséget magában foglal] kívántok, amikor imádkoztok, higgyétek, hogy megkapjátok [szó szerint, megkaptátok], és meg is kapjátok."

Ha egyes tudósoknak igazuk van abban, hogy imádkozáskor mindig be kell tennünk a "ha a te akaratod" kitételt, akkor miért mondta Krisztus a két vak embernek (Mt 9:29): "A ti hitetek szerint legyen nektek"? Miért nem azt mondta: "Az én akaratom szerint legyen nektek"? *Mert Isten ránk helyezte a felelősséget a meghallgatott imáért, és nem magára.* Márk 9:23: "Jézus így szólt hozzá [a démonoktól megszállt fiú apjához]: Ha hinni tudsz, minden lehetséges annak, aki hisz."

Itt hasonlítsunk össze két szentírási részt: (1) 1 János 5:14: "Ez az a bizalom, ami benne van, hogy ha valamit kérünk az ő akarata szerint, meghallgat minket".

(2) Efézus 3:20: "Annak pedig, aki képes bőségesen megtenni mindent, amit kérünk vagy gondolunk, a b e n n ü n k állandóan munkálkodó erő [dunamis, Szent Szellem ereje] szerint".

János azt állítja, hogy Isten "az ő akarata [kata] szerint" válaszol az imára. " Pál azt állítja, hogy Isten válaszol az imáinkra, és sokkal többet ad nekünk, mint amennyit kérünk, "a Szent Szellem ereje [kata] szerint, amely állandóan munkálkodik b e n n ü n k ". " Hogyan egyeztethetjük össze ezeket az állításokat? A Róma 8:27 megadja a magyarázatot: "Aki pedig a szíveket vizsgálja, az tudja, mi a Szellem gondolata, mert a Szellem közbenjár a szentekért Isten szerint" (kata theon, szó szerinti olvasat).

Ez egyszerűen azt jelenti, hogy Isten szentjei számára lehetséges, hogy a Szent Szellem gondolatban, szóban és tettben annyira irányítsa őket, hogy Ő irányítsa minden imájukat, és összhangba hozza azokat Isten akaratával. János is így volt irányítva, ezért mondja (1Jn 3:22): "Amit kérünk, azt tőle kapjuk, mert megtartjuk parancsolatait, és azt tesszük, ami kedves az ő szemében". Ó, bárcsak Isten minden szentet arra ösztönözne, hogy kövesse János példáját!

Igen, szerettem, Isten meghatározott bizonyos feltételeket, amelyeknek meg kell felelnünk, mielőtt "akarja", hogy válaszoljon az imáinkra, de ha megtagadjuk, hogy teljesítsük ezeket a feltételeket, és minden felelősséget ráhárítunk a "ha a te akaratod" beiktatásával, imáink soha nem fognak meghallgatásra találni.

Megvan a megfelelő helye és ideje annak, hogy imádkozás közben a "ha a te akaratod" szöveget beillesztjük. Olvassuk el a Jakab 4:13-15-öt: "Nosza immár ti, akik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk ama városba, és ott töltünk egy esztendő, és kalmárkodunk, és nyerünk; Akik nem tudjátok mit hoz a holnap: mert micsoda a ti életetek? Bizony pára az, amely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik. Holott ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja és élünk, ím ezt, vagy amazt fogjuk cselekedni.." Ha azon gondolkodunk, hogy megváltoztatjuk lakóhelyünket, de nem vagyunk biztosak abban, hogy ez a változás tetszik-e Istennek, akkor azt kell mondanunk: "Uram, szeretnék elköltözni ebbe a másik városba, és ezt vagy azt csinálni, de talán azt akarod, hogy itt maradjak. Mester, én csak a te akaratodat akarom teljesíteni, ezért ha azt szeretnéd, hogy itt maradjak, akkor valamilyen módon fedd fel előttem ezt a tényt".

Ez az egyetlen dolog, amit tehetünk, ha bizonytalanok vagyunk Isten akaratát illetően.

Olvasó, ha valaha is az lenne Isten akarat, hogy bármelyik szentje beteg maradjon, akkor adta volna nekünk ezt a nagyszerű parancsot a Jakab 5:14,15-ben? "Ha valaki beteg közületek, hívja a gyülekezet véneit, és imádkozzanak fölötte, kenjék meg olajjal az Úr nevében: És a hit imája megmenti a beteget [a fizikailag beteg embert, mint bizonyítottuk], és az Úr felsegíti őt".

Figyeljük meg a "hívja" (*proskalesastho*) szót. Ez az 1. Aorist, imperatívusz, a *proskaleo*, hívom, középsoje. Középhangon ez a szó azt jelenti, hogy "hívni vagy hívni a saját javunkra vagy segítségünkre". Az aorisztikus imperatívusz azonnali cselekvést követel. Azt követeli, hogy a parancsot azonnal hajtsák végre és tegyék múltbeli eseménnyé.

Itt van tehát egy közvetlen parancs magától Istentől, hogy minden szentnek, ha beteg, azonnal hívnia kell a gyülekezet véneit, és ugyanilyen közvetlen parancs (imperatívusz, aorisztikus), hogy a vének imádkozzanak a betegért, miután előzőleg megkenték őt olajjal az Úr nevében.

Néhányan közölünk teljesen meg vagyunk győződve arról, hogy ha Isten akarat az lenne, hogy szentjei betegek maradjanak, akkor ahelyett, hogy itt ez állna: "És a hit imája megmenti a beteget, és az Úr felsegíti őt", a Jakab 5:15-ben ez állna: "És a hit imája megmenti a beteget, és az Úr feltsegíti őt, ha Isten akarat az".

Mivel Isten itt nem illesztette be ezt a kikötést, amikor ezt a kegyelmi parancsot adta nekünk, miért kellene nekünk beilleszteniünk? Emlékezzünk a János 15:7-re: "Ha bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz nektek".

Figyeljük meg, Krisztus itt azt állítja, hogy ha benne maradunk, és az Ő szavai bennünk maradnak, akkor kérhetünk bármit akarunk, és megtörténik velünk.

Akkor bizonyos feltételek mellett - Krisztus itt kijelenti - mindannyian megkaphatjuk, amit akarunk, amikor imádkozunk, és nem kell a "ha a te akaratod" kikötést beilleszteniünk.

1. *Néhány záró megjegyzés*

Befejezésül Isten Igéjének tekintélye alapján szeretnénk kijelenteni, hogy minden szent számára, aki teljesíti a meghallgatott ima feltételeit, testi gyógyulás áll rendelkezésére, mert Krisztus meghalt a betegségeinkért, ahogyan meghalt a bűneinkért is. (Lásd a 5-58. oldalt.)

Mindazok, akik tagadják, hogy a gyógyulás az engesztelésben van, elfelejtik Péter szavait. 1Péter 2:24: "...akinek csíkjai [zúzódásai, sebe] által meggyógyultatok [*iathete*]". Ez a görög *iathete* (meggyógyultatok) szó a deponens iaomai ige 1. aorisztikus passzív, többes szám második személye, amely szó az Újszövetségben mindig fizikai gyógyulásra utal.

De miért használjuk itt az aoristikus időt: "akinek a zúzódása, sebe által meggyógyultatok"? Az aoristát itt ugyanazért használjuk, mint a Róma 5:6-ban: "Mert amikor mi még erőtlenekek voltunk, Krisztus a maga idejében meghalt [*apethanen*] az istentelenekért". Itt az aorisztikus idő, az *apethanen* (2. aorisztikus, egyes szám 3. személy az *apothnesko*, meghalok) azt a nagy igazságot hozza ki, hogy Krisztus egyszer meghalt mindenkiért, hogy megmentse a bűnösöket. Ugyanezt az igazságot látjuk az aorisztikus idővel kihangsúlyozva az 1Korinthus 15:3-ban: "... Krisztus meghalt [*apethanen*] a mi bűneinkért az írások szerint". Az *apethanen*, meghalt, az *apothnesko*, meghalok, 2. aorisztikus, 3. egyes szám, és azt a gondolatot hozza ki, hogy valami teljesen befejeződött a múltban. Ugyanezt a nagy igazságot, hogy Krisztus egyszer és mindenkorra meghalt a bűneinkért, látjuk a Jelenések 5:9-ben: "... mert megöleltél [*esphages* - a *sphazo* aoristája, megölöm], és megváltottál [*egorasas*, az *agorazo* 1. aoristája] minket Istennek a te véred által".

Mindezekben az esetekben az Aorist idő használata azt a nagy igazságot erősíti, hogy amikor Krisztus meghalt a bűneinkért, egyszer és mindenkorra meghalt: megváltó munkája ekkor befejeződött örökre. Ez pedig pontosan ez az 1Péter 2:24-ben szereplő aoristának a jelentése: "...akinek a zúzódása, sebe által fizikailag meggyógyultatok [*iathete*]".

Az aorisztikus idő használata a Róma 5:6-ban, az 1Korinthus 15:3-ban, a Jelenések 5:9-ben, és máshol, ahol Krisztus megváltó munkájáról van szó, azt bizonyítja, hogy Ő már lehetővé tette minden bűnös számára, hogy üdvözüljön, aki teljesíti a szükséges feltételeket. És az 1Péter 2:24-ben az aorisztikus idő (*iathete*) használata azt bizonyítja, hogy megváltó munkája által ugyanígy lehetővé tette minden beteg számára a gyógyulást, aki teljesíti a hit imájának imádkozásához szükséges feltételeket.

Igen, az 1Péter 2:24-ben a iathete (fizikailag meggyógyultatok) aorisztikus idő használata azt a dicsőséges igazságot fejezi ki, hogy Krisztus ugyanúgy gondoskodott a testünk meggyógyításáról, mint a szellemünk megmentéséről.

Emlékezzünk újra Krisztus saját szavaira:

Máté 21:22: "És mindent, amit imádságban kérni fogtok, és hiszitek, megkapjátok." Olvasó, a "minden, bármi" magában foglalja a gyógyulásodat is? Igen.

Márk 9:23: "Jézus így szólt hozzá [a démonoktól megszállt fiú apjához]: "Ha hinni tudsz, minden lehetséges annak, aki hisz." Olvasó, a "minden" itt magában foglalja a gyógyulásodat is? Igen.

Márk 11:24: "Ezért mondom nektek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok, higgyétek, hogy megkapjátok [vagy megkaptátok], és meg is kapjátok." Olvasó, ezek a szavak "Amit csak kívántok, amikor imádkoztok", tartalmazzák-e a gyógyulásodat? Igen.

János 15:7: "Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az nektek."

Olvasó, vajon ezek a szavak "Kérjétek, amit csak akartok, és meglesz nektek" a gyógyulásodra is vonatkoznak? Egészen biztosan, ha teljesíted a meghatározott

feltételeket. Ha teljesíted *a János 15:7-ben foglalt feltételeket, és a Szent Szellem irányít téged gondolatban, szóban és tettben, akkor a dicséret, a hálaadás és az öröm Szelleme fog uralkodni rajtad. Az "Úr öröme" lesz akkor az erőd.*

Dicsérjük Istent, az Ő ígéretei biztosak, és Ő képes minden szükségünket betölteni.

2. Egy meglepő kérdés

Miért van az, hogy manapság sokkal több lelket nyernek meg Krisztusnak azok az evangélisták, akik úgy vélik, hogy a Jakab 5:14 Isten parancsa, amelyet minden szentnek be kell tartania, mint bármely más evangélista? Ez egy megdöbbenő tény.

Egy háromhetes kampány során, amikor a betegeket megkenték és imádkoztak értük, az író 500-1000 lelket látott, akik estéről estére Istenhez jöttek. Az egyik találkozón, egy kínai színházban, az evangélista 900 pogány kínai előtt prédikált egy tolmácson keresztül, és közülük 400-an Istenhez tértek és csodálatosan üdvözültek. A Szent Szellem hatalmas meggyőző erővel volt ott. Ezután következett a legcsodálatosabb gyógyító szolgálat, amelynek valaha is tanúi voltunk. Vak szemek nyíltak meg; süket fülek nyíltak meg; a golyva elolvadt; és mindenféle betegség meggyógyult Isten hatalmas ereje által.

A tolmács feleségét, akit hordágyon hoztak be tuberkulózisban haldokolva, megkenték, imádkoztak érte, és teljesen meggyógyult. Hét év után még ma is tökéletesen jól van.

Sok nagyszerű bibliai tanító és prédikátor ma keserűen szembeszáll minden olyan evangélistával, aki "olajjal kenetet" és imádkoznak a betegekért nyilvánosan, ahogyan Krisztus és tanítványai tették.

Krisztus nyilvánosan prédikált és gyógyított. Lásd Máté 8:16; Máté 9:35; és Márk 1 és 2. Krisztus minden csodája nyilvánosan történt. Krisztus azt mondta tanítványainak, hogy nyilvánosan prédikáljanak és gyógyítsanak (Máté 10:6-8). Krisztus megbízta a "hetveneket", hogy nyilvánosan prédikáljanak és gyógyítsanak (Lukács 10:1-12). Péter és János nyilvánosan gyógyított (ApCsel 3:6-11). Pál nyilvánosan prédikált és gyógyított (Róma 15:18,19).

Találsz-e bármit az Igében, ami megtiltja, hogy az emberek nyilvánosan prédikáljanak és imádkozzanak a betegekért? Nem. Akkor vigyázzunk, hogyan bíráljuk Isten e szolgálait, mert azok a bibliatanítók és evangélisták, akik keserűen elleneztek ezt a mozgalmat, durvák lettek, és elvesztették léleknyerő erejüket. Úgy tűnik, hogy megszorították a Szent Szellemet.

Igen, a sokat szidott evangélisták mindegyike, aki nyilvánosan imádkozik a betegekért, ma évente sokkal több lelket nyer meg Istennek, mint az összes ellenfele együttvéve.

A léleknyerés, ne feledjük, nem az ember, hanem Isten műve; amikor tehát Isten így áldja meg ezeket az evangélistákat, akik a Jakab 5:14 szerint imádkoznak a betegekért, akkor arra a következtetésre kényszerülünk, hogy ezek azok az emberek, akiket az áldott Szent Szellem a legjobban tisztel, mert ők élnek a legközelebb Isten akaratának középpontjához, és engedelmeskednek az Ő Igéjének, ahogy más evangélisták nem teszik.

Efézus 3:20: "Annak pedig, aki képes bőségesen megtenni mindent, amit kérünk vagy gondolunk, a bennünk állandóan munkálkodó erő [*dunamis*, Szent Szellem ereje] szerint [pontos jelentése itt a jelenvaló participulus], stb." stb.

Olvasó, milyen mértékben munkálkodik benned folyamatosan a Szent Szellem? A válasz erre a kérdésre meg fogja határozni az Isten számára való hasznosságod mértékét. *Ne feledjétek*, meg van írva (Zak 4:6): "Nem erővel, nem hatalommal, hanem az én Szellemmel, azt mondja a Seregek Ura".

Függelék Megjegyzések

I. A 19. oldalról. Pontosán ezt kell várnunk, mert a Márk 16:20 kijelenti, hogy miután Krisztus felment a mennybe és Isten jobbjára ült, a tanítványok elmentek és mindenütt prédikáltak, az Úr pedig állandóan velük együtt (*sunergountos*) működött, és az Ő igéjét az azt követő jelekkel erősítette meg. Ez a *sunergountos* ex act fordítása, a *sunergeo* (együtt dolgozom) jelen idejű, genitivusza.

Mivel Márk itt nyomatékosan állítja, hogy Krisztus, miután felemelkedett Isten jobbjára, továbbra is folyamatosan együtt dolgozott tanítványaival (a jelen idejű határozószó pontos jelentése), és így csodákat tett, miért ne hihetnénk neki?

II. A 32. oldalról. Hallgassuk meg az Efézus 1:14- et: "amely [a Szellem] a mi örökségünk záloga a megvásárolt tulajdon megváltásáig [*apolutrózis*]". Pál itt kijelenti, hogy már megvásároltattunk, a megváltásunk árát kifizették, de még nem vagyunk szabadok korábbi bűnös állapotunk következményeitől. Ezt a teljes és végleges jövőbeli szabadságot Pál itt *apolutrózisunknak* nevezi.

III. A 81. oldalról. Volt-e Krisztusnak kétsége Isten akaratát illetően, amikor a kertben azt mondta: "De ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen meg"? Nem! Ő tudta, hogy Isten büntelen Bárányaként jött erre a világra, hogy meghaljon az ember bűneiért.

A következő szakaszokban újra és újra kijelenti, hogy meg kell halnia és harmadnap feltámadnia. Lásd Máté 20:18 és 19; Márk 8:31, 9:31 és 10:34; Lukács 8:31, 9:31 és 10:34. 18:32 és 33, 24:45 és 46; és János 2:19-22 és 6:51.

Ezek a szakaszok, valamint az Apostolok Cselekedetei 2:23 bizonyítják, hogy Krisztus jól tudta, hogy az Atya akarata az volt, hogy meghaljon a halála napján.

A kereszten, amikor szembesült a római korbácsolás szörnyű kínjaival és a keresztre feszítés fizikai szenvedéseivel, emberi természete gyötrődött, és ezt látva a Sátán arra sürgette, hogy ne teljesítse Atyja akaratát. Ne feledjük, hogy Krisztus mindenben megkísértetett, "mint mi, de bűn nélkül" (Zsidók 4:15). A Szent Szellem ereje által legyőzte a Sátánt, és felkiáltott: "Ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen meg", de jól tudta, hogy Isten akarata az, hogy meghaljon.

Ennek a ténynek a fényében teljesen abszurd azt tanítani, hogy ma minden kereszténynek úgy kellene imádkoznia, ahogy Krisztus imádkozott a kertben: "De ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd". Neki soha nem volt kétsége Isten akaratát illetően.

Amikor a bibliai tanítók azt állítják, hogy minden igaz imának tartalmaznia kell a "ha a te akaratom" kikötést, akkor mit kezdenek ezek a tanítók Isten saját kijelentésével az Ézsaiás 45:11-ben? "Mert így szól az Úr Isten, Izráel Szentje, kérdezz meg engem fiaimról, és kezeim műveiről parancsolj nekem" (*Septuaginta*).

Az ember Isten keze munkája? Igen. Akkor Isten itt azt mondja: "Kezeim műveiről parancsolj nekem"? Egy dolog biztos: az Ézsaiás 45:11 soha nem jelenthet semmit annak a félénk szentnek, aki mindig azzal a kikötéssel imádkozik, hogy "ha a te akaratom". Az ilyen személyek soha nem fognak még csak vágyakozni sem elegendő hitre ahhoz, hogy úgy cselekedjenek, ahogyan Isten az Ézsaiás 45:11- ben parancsolja minden szentjének, hogy cselekedjen.